

MIC. # 9335 (RAB. 2314)

LIKUTIM 'AL HA-TORAH,
AGADOT VE-'AL PI ALEF BET
לקוטים על התורה, אגדות ועל פי א"ב

[CA. 1800]

MASORETIC SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

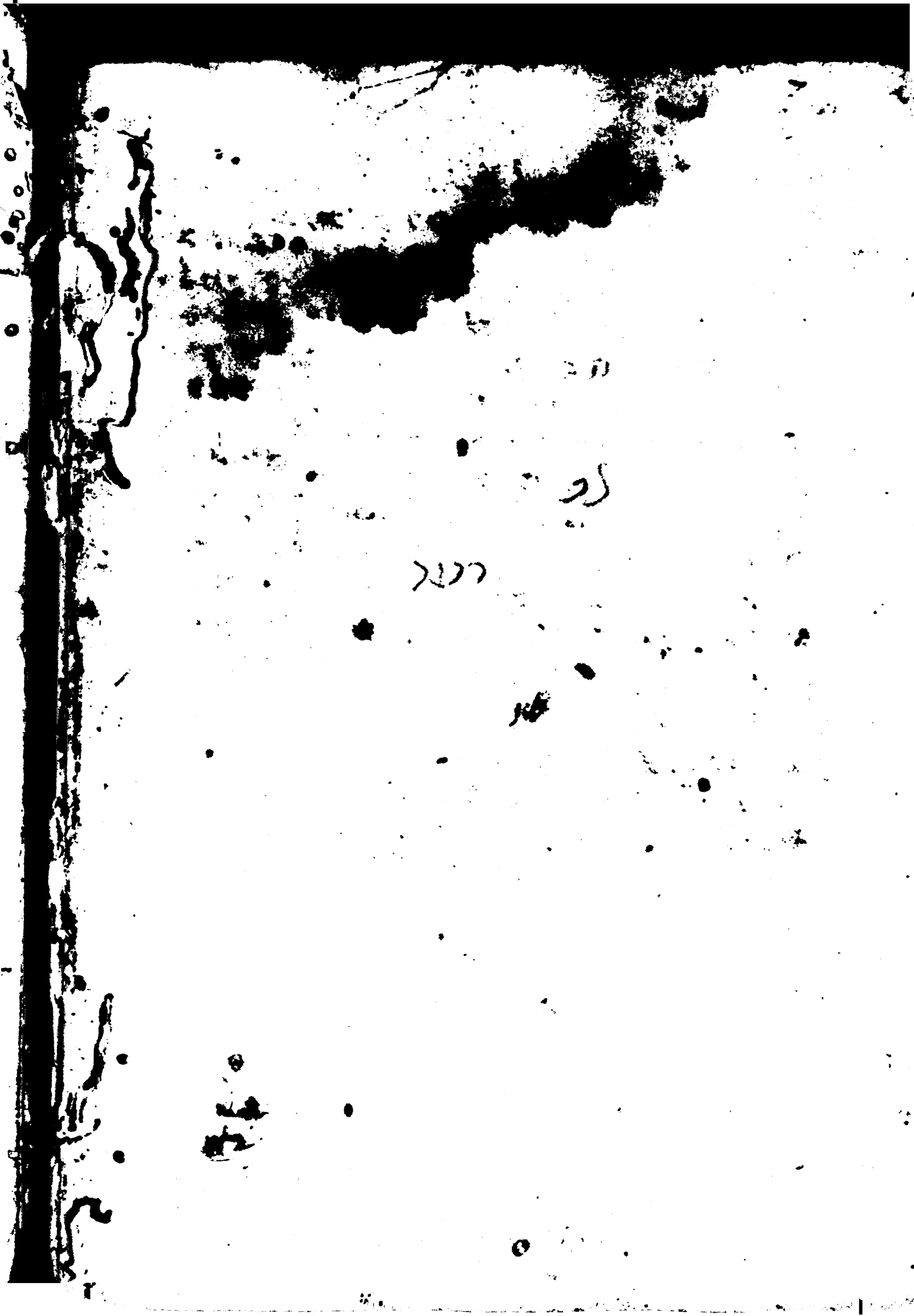
הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

Ac

R 2314
M.C. 1935

ST. JOHN

בארו לקח גבולו של ארץ ישראל
אף קחו מעבד שלכם וכו' וקחו כהן
לקח עליו כל הדין על גוס בה
ועתה אל בעל המשמר שכוונתו קוץ לארץ
מקדשך שפייס בעל העומד ומחורי לך קוץ
ומעט שקלו מומנו קלו שלם בדין
מגדלים ע"כ וימפד פי צדיק

ורא לדין קהל מלך אחר עבדו היינו לפרע כעצמה
הן עבדו נדמו עליו במעשה נדמו בעב עבד להיון
שם עבדים פועלים אם בעב נא לה כדל נודחיו
מוקד כל הרחוק ממנו להוציאנו קוץ ששלם אוקו
פועל ואלו לא הוצא הקץ משם בחסד קדל
בטט מעשועבדים קיינו ולא קולנו סוף עדין
אם פרט אלעך דורו מערס דעל כל פטס
קח עבדן קיינו למחרת לך עבד עבד עבד
למחרת מעבדים ימסרם מן אדם לא עשג אורי
קח ורבים נכסו נכסו עדין מעשועבדים קיינו
ע"כ דלדו כה למלאך קח עבדן קח עבדן קח עבדן

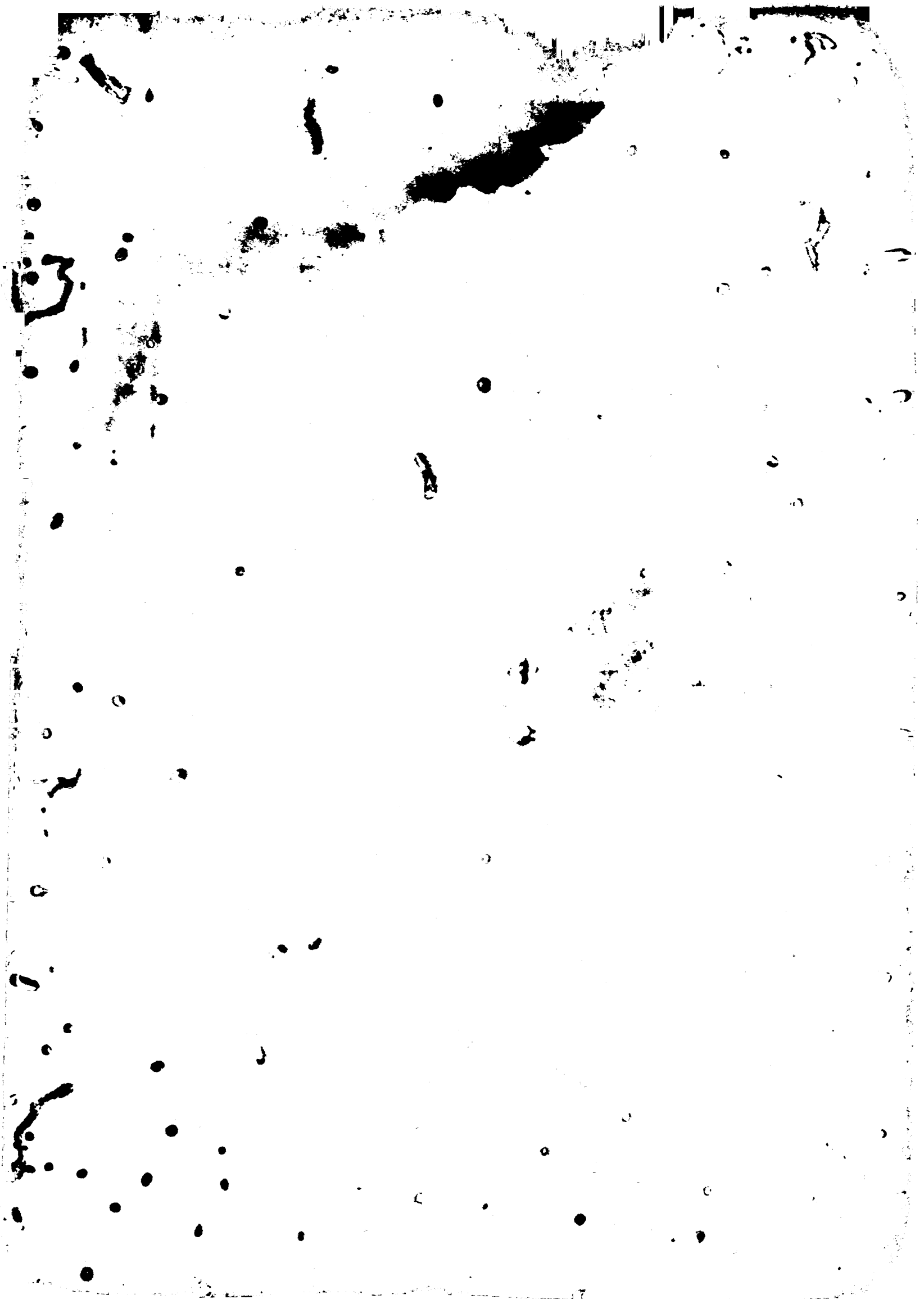
ע"כ ע"כ פועלים ע"כ קיינו ע"כ דלדו ע"כ
מקדל ק"כ כה ע"כ משן עשג ע"כ כל נכס
נכס אם ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ
ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ
ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ
ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ

ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ
ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ
ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ
ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ
ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ

ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ
ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ
ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ
ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ
ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ ע"כ

ע"כ

אנש ד ארך אפס...
לא מנחם ימי קיו...
קדמיה ואחרת למנ...
קמלמו קממן ושלום...
אזי אפני בן ענה...
עברה בלילת למנ...
אמלמם קמלמו קממן...
לפני נלא למלמם...
עברה למנ יחד...
קמלמו קממן נה...
לאז קלמ שמוקו...
בלילת קו מענה...
לא קמלמם לאז...
למנ יחד לא...
למען אכה ושלום...
מעבר עני ידוק

וזאת מקול ועוד כפי ענין זה קאי והנחת לאז
 לך מעתה שיהיה לך כבודך ושאת אחיכם שאם לקול נס
 ועוד כי כיון המעבר אליכם עכל נש' הוצרך להוסיף לו זה
 ככתוב לפני שכתוב אה' והנחתם לפני את כל כבוד ואה' כל
 אחד ואיתם ומקרתם ובנודתם את אפי הנה והשבע שאתם
 זו של והנה עיניכם נוואות הוא להכבד לקם ולהידע שהטלת
 בדן לכלכל את אביו ואת אה' ולכן יבואו ולא ילאו ולפני קשה
 חדא מה ראינו מוטא שהוא יטל לכלכלם מפני שמדבר בלשון
 הקדש שאין זה תלמי צוב ועוד הוקשה לו עקאילו והנה ענינם
 נואות שאם מדבר בל' הק' ומסיים אה' איצדולו ונות כל צדו
 אה' אומר מה שתלאו תכלו ואין ילאו אחת ויצלו שת ס אשר
 לא ילאו לזא רבאי כפי המדבר הוא תוספת טובה והק' וקנה
 עיניכם נאות בכבוד ועוד שאם מקול וכלהק' דקשתה אפי והנחת
 לאז את כל כבוד וכן כל אשר ראיתם לבול שטענהם אפי
 במילה ולק' ודוק:

פרשת וישב דף עטו הכיל אות מירס כהק' הנשיא

על וזאת שלם מירס כ' וכל סתב
 הואם לא אומרת שיהיה ר' שעה שהוא מאמר הכתוב ור' א
 מאמר וזאת על ב' אר' כ' רש' הוקשה לו הכתוב אמר
 לעולם אמר וזאת וזאת מירס על יד שמתור להם נכחו נכח
 חס כ' התמאמר הוא לעט הכל אותו מלבד שהנח מיעות
 אה העוד דעה דהא כפי אמר ויבילתי דומעמע שכבר הטל
 מירס אמר כק' אתה מירס נעט הציל את מירס לעתה
 אמר שתמאמר ויבילתי מירס יחזור ויאמר
 מירס כ' כד יבילתי להל' כפי אמר שהטל והנחת יחזור
 בהכ' מירס כ' אמר הטל ואתר כ' יחזור שהוטל דבת
 יבילתי מירס כ' כן מעגה הסיליר' לאח' עלת כ' הכתוב

להשמיע

להגותי ענין דרך סיפור מפורסם אשר נשמע לי
 יצאה הוא סיפור המעשה "חומר" אשר נכתב בתורה
 עדות ואומרת את מעשיה כמנהג האבות אשר נכתב
 לשון קטל אומרים שיש ישיב דרשנו לבד קח נה להלכה שיש ויהי קטל
 סגור נשגב טרספין עגלש: א"כ יום נשגב יום סיפור מפורסם
 קה לשמוע: ישב לה נבטו עבד ישיב איה רלבין א: עפב דס קלן דלע
 קלל: ישיב לה נבטו עבד קעלש אומרו: חלל ודאי קרענשג קה קה סיפור
 לשון קלל: דב קב קטש עזרתי רבן עבדן בקרב ביש קרענשג קה
 פדרשת ויחי לבנו ליוסף למי עדיה יכולת בידו נשגב
 כוונתו לשב טל לבנו ליוסף או קלל לבנו יוסף
 למא רע: קל קמא ליוסף קה כחילו עבד לבטל קבלר זונה עטורס
 עמנו יבלר בידו ובלקוס בטל קדולר טרב ליוסף על אדרת: קל נב
 לבט ליתקן בטעב בלשון ואלה טל קה לית קעש בטעב: עבד לה דרע
 קה ליוסף קלל לב איה יקל לה לשי וקל: מורד בידר לבן בטב
 (פרשת שמות ל"א) טבב א הוקעה ל: עמי איוטא
 טלבה קלן טעבא טב טר: טבב טבב אמת מלח
 קועיל: עבד יקשה טלך עמי איוטא מלח: קה
 ד"ה וזאת אשר רבו להם חבנם יבכך אותם אש א: י
 אברטט בירך אותם קה אהטטב: טלל מלח
 קלג אמח אשר בטרטט בירך אותם דקולל בטרטט לה
 רביס אמ יאמר אשר בטרטט בירך אותם קלל לעל יחיל
 ועק אש ישיבא עמיה ל: בטל טעב: עמי איוטא
 אש מרובך טל חמור עב עיבא א: טל מלח
 עלב אלו אלהים טעב: למר דה: טל איוטא:

פרשת שמות

8

לך לכה ואשלחך ואת משה ואת אהרן
 איונה צבא ישראל ואת כל בני ישראל
 ואת אהרן ואת משה ואת כל בני ישראל
 לך ויחל סומעו חו הדינה של המילה בא להיגו קשה עוצה
 דמותי דכחו הכאשונעם שנתב כבשהיה נלגו עד המלה
 מאס הדינה של המילה בך וקשתה קאמר מאס דוויך
 נעמנו ועוד קושית קצבה עין הוראם אל ורוב אלפלוס קוויך
 תוך בך במ' כל צד ולעזן שמתחלה הדינה של המילה
 בא אלך שניעה מצווה אפי' תקיים המצוה והגב שכבר
 ובקרה בקורה וק' קס' דמים אתה ל' הורג אויבי אתה ל'
 כדפרשי ואי לומי ק' למה מלה אזהרה דמט קוימק המצוה
 כשאתה גודל טובה ו' מלך מי אשכל שום והח טודפוסו
 חכל אס ולא חתך דמים אתה ל' בלאן קאלגני אמתה הייתה
 הדינה להרוג אפי' איש אכל כשכאתה ויחל סומעו אפי' הדינה
 של המילה בא ס' וצבאל לקיים מצוות המילה בא להגט
 אסם לא וק' מכה וק' אכל אס נקיימנה ותוך וק' חתך
 דמים למנוח כשכל המילה ולא כמטו שמתחלה כשכל
 חתך דמים אתה ל' וק' חתך וק' חתך וק' חתך
 עיגה כטור דמי החקשונעם לא צדקו חל הדינה עד לבסוף
 וזו כי חתלה הדינה שנה לבורות שיקיימו המלה לצד אפי'
 לשאתה אפי' שדינה וחק צפונה אור ועוד ותכרות את טורלת
 בע ועל לא ס' מילא אז אמה שמה גזירה גזירה ואין עוד
 חקיה לזה אמה חתך דמים הורג אויבי אתה ל' וכאקרא מעמנו
 אז הדינה של המילה בא להורג פי' לא פוקי העיון - הוראן
 שפכה סעה לבורות בלכד שיקיימו המצוה אכל טנשאן בסנה
 שנה להורג ולחפוקי עב העיון - השט אחציה שטעם בהנה
 הוא על שטעמא לכיון שגאן טעמם התבשרות מלאי דהורג הוא
 ואין עוד חקיה אכל עכשו הדינה של על התבשרות אלא
 על המילה מכל עצמה אלא קיימלה לך ואפי' כשקיימלה
 מוטו ויכולתה וקיה בוס ק' יקיימנו ונקיה - לפעו
 אפי'

פרשות יתרו דהו"ה פ' הושע' וז' ע"ה
 גדולה למה לא בא יתרו בשביל
 וכן על רבלי קדשת ים סוף חלום ובא היא ההנחיה שיהיה קדושה
 קול הקדשה וס' עיני בהחלום ודוק "הנח" חתוך יתרו חס אין למה
 לומר צניע לא בבין אעוהך יב' הוקעה ל' עהקדש בזה למה חלום
 החנה עקד מן הדגים נחלה למטה בבין ע"ה יתרו לשנות הכתוב
 ע"ה נחלצנו מיד לזל חלוצו עקב הקדש הדגים לעיס נעשו -
 קדש סת' שו' נחלצו ע"ה ע"ה שו' הדגים לז' ה' מארבע -
 בבין חלוצו הוא העקד והק' חס אין חנה יוצא צניע וקל " -
 דה' את כל מור עשה להם בידת סוף וצבאר נחשלק עבול קדש
 עובד והי' כן קדשת ים שלא זכר אהבה נחס אינה בכלל
 את כל אשר עשה ח"י ישמע אונתה וצא והיא לא נזכרה כחוב
 ע"ה שפרעי כ' הוציא זו גדולה על כלן וכיון שהיא גדולה
 ה"ל יציאת סוכה אטע וצא והי' קאמו קדשת ים וס' לחמות
 עמלק אטע וצא אחר שהוצאה גדולה מהן ואפשר לע"ה -
 לא לרוב מופט קוציין וז' ע"ה כרע בידות המן וצא -
 ועמלק והשמע קדשת ים מנחם סוף דהוקעה לו לחס הירח
 גדולה על כולן הוצאה כך א"ך ח"ל אקדשת ים וס' שמע
 ובה למה ק"ל דקדשת ים היא ^{ההוצאה} הוצאה שהיא היא הגדולה
 על כולן ועס ק"ם הוא פועל: שהיא היה גמר יציאתם ממדבר
 אע"ה משהם היו חזיפס להם ולא שטאאו לעור על קיסוכה
 נחם בכל דאמרה' ק"ם הוא אטע וצא שהה היא גדולה על
 כולן כמו שהפליג בכתוב כ' שטענו את אשר קוסא' וכו'
 אלן שרפי שיתן גם מ'ע'ס'מ'כ' ע"כ המצבות דהא והא
 נחמה לחס ע"י הוצאה לבר צא א"כ קרוע להם הים מעיד היה
 פא' והואל וכתוב ושמע יתרו אחר מ'ע'ם ש"ל הא והא -
 גרמה והראס ז'ל האכין בהוציות והטק הדבר כ"ע ע"ה נחש
 ר"ע על כל העובד עובת המן והבאר והתורה ולא קצער
 ק"ם וס'ע' מנחם לפאיעיה דקלן ויחז יצאו וישמח יתרו

9

ועל קים וטמולק בעמולק
 דה כמשותף...
 חתק...
 אררה...
 דה כי חרכך הנפס לשון פן נראה דהוקשה לו דאם הוא לשון
 דהא שנותן מעט לדבר אכ הולל בתחילה כיון דמתם בו הוא
 בדרך לא שייך לומר לא תפס כחול לפי שדרך הנפת עלה וז' כ
 שחן מעט באזהרה — עכמה לזא שבוא לשון פן ודק אט מאן פן
 תבא להנפס חרכך אן קשה אזהרה כפולה ואקכ כתב רשי —
 ותחללה הא למדת וכו דוקשה לו דבולל ותחלה הוא בשורק שהוא
 לשון עתיד ועוד לפי שפירש כי חרכך לשון פן משמע כן בשתפס
 עלה ברזל תחלה ואם יתא עלה ברזל גודא יחללה ולא כמפן
 לזא דמלת ותחלה לא קאי למלת פן אלא מלתא באנפי —
 נכשה הו יי

פרשת שמיע דה ראשיכם אל תפרשו מכאן שאכל מקור גלגל
 יעש והקשה דאם זל מעלן דלמא אתם מקוהם לעלח
 אכל אחים כשות ולא מוז להיק כן אלא אם היה זה הכעצ —
 להתיר גלות אן תדק הא שאר אבילים אטוהם וכל בשפר דיה
 דהא הפרעם בלמי יא קרא אסור לגלגל שער יוסף וכו' יוסף
 אפי' אינו אכל אכן למדנו מדבה קבלה דחוקאל ופרע לא גלגל
 אכ מלאי קטול כאן דאבילים לא ופרעו פשיטא אפי' אינם אבילים
 אטוהם דבש למא אם שאר אבילים אטוהם בתגלות אצטריך כאן
 לצוותם שלא יפרעו בשם אבילות אבל אם נס שאר אבילים אינם
 אטוהם מהו תית אדש ופרעו באבילות כיון דכלאו הכ אטוהם
 מפע הטבולה והוא מטאר יפ' אצמור פלגי ומחט בו למדנו
 שהא מתא ביה שמעיס עין כהאם זל ובשפת חכמים ולענד
 דהוקשה לו רבסג ולא ישאף עליו חטא ומתוכו דאי מיתא ביה
 אדם כמתם מיתא האמונה בתורה שהיא חק לא הולל אלא
 ופנתו בו מדכתב ולא יאלו עליו חטא ומתם נש איות הטא
 הוא כרת בכל מקום וכתיב בתההפחתו בו למדנו שהיא מיתא
 ביה שמעיס שאם היה ביה אדם לא לפתוק ולא ישאן טענ קטא
 ואם הוא כרת לא לכתוב ומחט בו וקאג בעדוקדק דקאטור למדנו
 וכו' מושק למדנו ולא הולל אלא ומחט בו ביה שמעיס שול
 זל דהוקשה לו מתי בו אם הוא ביה אדם הולל ומתו ומולא אכל

עו משמע שהאכילה ~~על עמך~~ מותרת אל לא

ודאי כד שפירש וק"ל **פרשת שלח לך** לך בכזה ענין

לכד מן הטעמים כמד בכזהם של מאכלים שהבשר ~~על עמך~~ **שכור** מן ~~הטעמים~~ **הטעמים** הם

פתאום בדכתיב תאמץ עס כבזהם וכאן כענין ~~הטעמים~~ **הטעמים**

הם הטעמים שכל הטעמים יחד מותרים בפעם אחד וכל ~~הטעמים~~ **הטעמים**

וכאשר מן על גמולך לזאת דפחלת בשל הטעמים בכלל ~~הטעמים~~ **הטעמים**

כבזה טעמים ולא שכן בפע עמך מין אחד וק"ל ~~הטעמים~~ **הטעמים**

לך החוק הוא מ' מטר להם כע דבזה נשי מותרין זה את ~~הטעמים~~ **הטעמים**

דמקראי ענין יש ארץ שגדלת כבזהם לך לומר ~~הטעמים~~ **הטעמים**

שכבטם הם כבזהם וזקו שבהם לך שגדלת כבזהם ומקראי ~~הטעמים~~ **הטעמים**

דקראי מ' מטר להם אם כבזהם כבזהם כבזהם ~~הטעמים~~ **הטעמים**

לא מותר להם שאלו וקראי להם כבזהם כבזהם ~~הטעמים~~ **הטעמים**

כוונתו לומר להם כבזהם לך איכא שזו יותר טוב היה ~~הטעמים~~ **הטעמים**

השתיקו ולא לומר להם סימן זה ועוד כי מותרם וכל ~~הטעמים~~ **הטעמים**

משא שהם כבזהם כבזהם על מורה על מותרם וזה הפך ממש ~~הטעמים~~ **הטעמים**

יש ארץ וכו' וכל דקאי חלשם דקראי הכל אם כבזהם כבזהם ~~הטעמים~~ **הטעמים**

יושבים חלשים הם הייט לומר דאע"ג שהן כבזים שהם זה ~~הטעמים~~ **הטעמים**

הוא שכן הארץ מלמט מלמט שיתראו אותם כבזהם כבזהם ~~הטעמים~~ **הטעמים**

חולשת קרב אצל כבזים ודאי כבזהם (הם) לבם כב' ארבע ~~הטעמים~~ **הטעמים**

וק"ל מותר כל כבזים ולא חולשת הנזכר האמר אל לא מותרם ~~הטעמים~~ **הטעמים**

אבל בטעם ודאי כבזהם הם ~~הטעמים~~ **הטעמים**

פרשת פנחס לך את כבתי שלם שתבא לו לכהן שלם

ולו והיתה לו כבתי קאת פי דהוקשה

לו דקולל כבתי שלם כיון שזה כבתי הוא של שלם אבל כיון

לאמר כבתי נשאר שלם לחודה ועוד דקולל אע"כ נשתה לוכת

כבתי שלם שזה כבתי חזק לזאת דק"ל אע"כ נשתה לוכת

כבתי כבתי לול שלם ועוד תהיה לו לכהן כבתי כבתי עולם

אע"כ והיתה לו כבתי זאת פי' הנה למעלה דאי כבתי כבתי

דאי מר קולל ונשתה לו וכו' ~~הטעמים~~ **הטעמים**

לך כאשר כבתי אצל כבתי שיהא מענין ~~הטעמים~~ **הטעמים**

כאשר כבתי על עיקר המען דהיינו שאם את כבתי

לכך מאי מסיים היוצאים מלכח מלכח ופי' כשיצאו מלכח

כאשר מאי על המען הזק לזאת דקאי על מוש שביה מען כשע

ואם כאשר כבתי שיהא מען מען כשע נשתה כבתי כבתי

שנ"ל כב הטעם על הכבזהם מען כשע וכו' וק"ל ~~הטעמים~~ **הטעמים**

הפתח קצת קצת יצא ומהכלות א' תורת ושאל
העכרות כי... מתחילים בה' יתקם. כרם לעבור
הפתח הנ' קרא... תורה והוא הפתח הגדול. כרם
עובד בעלמך בבא קרא הנם מעשים. וכבא לצי' יתור
על קרא שנים. אך בבא בתרא הן רבים כוקעים כתוב כי
לא יתנואל לבס שהוא חנא והאהל כזה קרב החמיר
חנה. יעבן זל נפ' אור החיים פרק י"ג ::
אות דלת. דור המדבר לא נכנסו לארץ א' שהיו בני
עניות דקורם לתן תורה וכלו שמתה
רחל כנרן. הרב שיר...
ארכעק ארכעות נומים לע' מלכות והנדול כנעג יא'
והוא מכורש קהם לנחום שישראל מופרשים -
ומוכדלים להענין ותעשיהם. זרע כרך ::
ארכעה מערבות בבטל תאוכה וקי מייניקו בכדיק
נמור והי מייניקו טדיכי חוצת קלכבות ::
דוד קעה כשעה שקנעם אמה העה את ארונו שלד
כאותה שעה קיה דוד שכן דוד אמר אומר העלית
וואאל נפצי חיותי מיורדבור וכו' ורוח הקדש אומרת
ושבח את את הולתים שכבר מתו. אמות רבה פא. וכתב
הרב מהרש"א יפה אמר שכבר מתו אלו היה חי דוד
העה...
דבור כל דבור שמדכי ראדם אם הוא אל מוכה נעשה
ועל אך אחד ואם הוא אל מומאה נכרין מלאך רם
ואם הוא אל בעלה נכרא מלאך אל בעלה. וקתפלג
והתורה שאלו מעבד כוקע את הדיקע ועולה למעלה
ואם הוא דמי דע מעמל נשמעו וקתק דבור הקדוש
עולה למקם מומאה הדומה אליו ונשאר חלק הקדוש
חכום בבית האסתר וכמה מורס עושה לקונוטר שמעכח
משם ועוד האהל עש. מזה חתל אין בקורא...

אין בקורא...
אין בקורא...
אין בקורא...

הוא יודע

אזות היא יהוד והדר נותן הקב"ה
גדולים מעשי ה' שהם מעלות דעות
לכל חפזיהם הוד והדר פעלו. שומר קדו
הדור חזנה יומג מאליה אונל פינות בעהו ובקרו
הייתת לטקב. תוס' צבא קמלא דפ' ע' ע"ג
הא חתיכת כפפ עשויה כזרת הא לשאת אותה עלון
מועיל לעין הרע. לקוג כאובב פ' יוחי וכן נבגו
כארץ הכב רכיס:

השתחואה למה' היא דבר נבלה והיתה לבאר תוקפ מעלת
השתחואה נכח פ"ה ה'. בלקוג שטאל א"י
הרהור רבי חנה סגן הנהגה אומל כל הנותן דעה טובה על
לבו מבעלין מלנו הנקנה חרב והדחה ועב הרהור שמוס
הרהור זנות הרהור יצהר הרהור אשת איש הרהור דבה' בעלם
הרהור עול פשר ורס וכו' וקהפך. אבות דר' נתן ה"א פ"ד י'
הדור רצי קל פ' חיי צרה על פ' ותפול מעל הנמל פירש
לאתה אומי הדור ותרה מופנו ופס' מנחת יהודה
כתב ח"ל לט שאתה את יכתק שהיה בא מלכע והיה באכדוך
שבתים הולכים רגליהם למעלה וכו' ופי' הדור לשון כבעי
למקדו שהורגלו למעלה כדפיהשת עלב וזה הדור גדול
ואינו מוכן:

התבודדות היא מעלה גדולה ליחוד מחשבתו אליו יתבדק
ולתורתו ואמרו הראשונים בדקדק לבב ואני
השפל רמותי בכל דוכך דעהו לת בדל. דעהו שיכוין בכל
דרכיו ליחוד הו' זון:
אותו יין. וין בלאש התיבה מולדת התיבה צפ קרב וי
העמוהם ומעוכות שלו מרזל שרשו על פ'
ויחן לך יחן ויחזור ויתן:

ויהי נועם אין במחזורי אופת ו' שכל האומרו אין צהק לבב
זיין. מהרר דוד אכורכהם קל משם מלדש ומלכ שמו
לומר ו' פעמים בכל יום ויהי נועם אחר תבלת שחיה
ולבוין ישאונך פן תגפ כחפן דלך על שחל נסתן לבנל
תקלי' פת כל מעשו הגיון ברת. ויש פ' אומי. שרקה פוך:

אבות דין א. יונת ששנה שנה יונת למעלה כב יכול טלית
 למתים. מכל המקומות הוא חיבד חסדים עכ נכדו
 נזיון עם אשתו בחול זכנו כפרד וגם אלן הצעם שאלו זהם
 הם. ליקונים ולהאכה זל עפ כטמ כפרד ::
 נ זיון יעשברת ומניקה לשם שמים ולקיים מצוה בקדושה
 מתייהם איש ואשתו במוד נשמתים ובכבוד יפעלו
 כשראי ה אס בלתי ראויים להוליד עם בני מלי. מאזה
 חסל עין הקורא נהר פניו ~~הוא~~ ::
 ל זיון עם קות צמותרם הוא מסוכן לשרות אם סגא ולכן
 צריך להתקדש מיד ברית וזיע ולבנות עמלו וה'
 לא מלע טוב להולכים בתמימים. מאזה חסל עין הקורא ::
 ה זיון מלי שזכה לאשת חיל היא שתעורר ופנע צפקן גדלו
 הימעת ובהן ירו הימעת ותנוך אוננו קימערר
 ותבין לרמות משם ב' שהם מהמלא ואלוקים המימעים
 שאלו יעקב אלה לדת אמונו עה מאזה חסל עין הקורא ::
 ו ורון הכבוד הקצה ברחמין ית' מתשיבו בשערי הכר -
 כתנות אור פ' האזינו ::
 ז זכרת וביאת יעבהם. יש לחקור בלות מאהם ונאלו
 מאהם נכרו כל כך ויש חיוב לזוכרם כמשה
 גזרת פ עבד היית וכו ויזיאך וכו למען תזכור את יוס
 באתי עכו ושאר בלות ונאלותן אין חיוב מדכה קבלה
 ומדרכן לזכור הגלות ולזכור הנאולה ::
 אבות חיות. חנוכה עיקר הנורה קיתה לפי שהתבאלו
 בעצודה ועב גזרו לבעל התמיד
 ומלאו השמעים לבטל הדלקת המנורה וכשאלו -
 בתשובה והושיעם על יד הכהנים עכ נשאה הנס צנרות
 תחת אשר הערו למען נפאס על הטבועה. הרב בית
 חדש ס' תלע ::

אבות

מגילת

האות נתינת טעם כשיאמר ענין שיהיה שועל למכרו -
 כמש בנדה דפ' כל האותיות מוצגות באמו
 מילתא למלא בה מעמאל דכ מוצגו לה מחבר ::
 נתינת אות מ' כמו ליש' ולכן לא נכתב בלוחות האשטתס
 שלא ידונו בקשת אויב הוכ מר קשיא ::
 מוכה מודות א' בלבו של אדם יותר מכלה מלקות הכ
 רב אמר יוחנן מאוס רב יומי פק דנככות דפ' ::
 נהרות יש עומק במדר עקריות הוא תיקון לפנים הנהרות
 ואפשר שמו שפתלל לודקה עלמוד התלום
 יהיה חשוב כאלו עומק בנעשים ואקלות כלאש דאל נהש
 מדעש אחר טוב שהו התקנים תיקון אות בהת קדש
 ומתוך זה מכר שלא חמא הו בכת שבע כון שדבהו -
 מועיליס לתקן פנים אות בהת קדש ::
 אות יוד יעקב אטה אמר לאמו והבאתי עלי קללה
 דרש רת שמו יעקב יבא עלי קללה
 ולא ברכה ואמו אמרה שהרת קוא יבא עלי קללה
 הרב הנשיא בעל מצות שמוהם זלנה בדראשיתו ::
 ישראל אותיות אש לה רמו שהתורה הקראת אש כאל
 מקל' לה המפתח לזנות ונס נכאל מעמלק
 נמ' לה דכהם אחיהם ::
 ישראל אפ כשאנים עות' דכונ ע'ל איני חמקה ומ' רחא
 יהושע היה לו בתקשרות בנשמתו עם ב' רעים אל אנטוס
 אטה ער אשכול מורא ונרמל בפ' ויהושע נטר
 לא ימוש מתוך האהל נער אותיות טנני אסכל פת
 לא ימניש מתוך האהל יקושע צמ' מורא וסוד ק'
 בשפ חיון הרב הנשיא בעל מצות שמוהם בדראשיתו ::
 יצהר נ' חיי יצהר יש בעהות יצר לכחות ולילאור
 יצר הרהור של תאוה ותילמוד של חיסוס ויצר
 לב בוער וקושב אחיה אעפ שלא דאה אונתה וקוש
 דאין יצהר אולע אלא בלה שלאו עושו הוא יצר של

חמס

למנוחה איתך יוד רב

ויאלה ויתגור בתשובה והלא נכבד על ידי בני ישראל
וישאר עשו כמות שהוא. וכינו מלך עליהם
ונתפ הצדיק ענה כל זמן שהיה קיים זכותו היה מן לב
קודם שבגים ולא היה האמן יכול לקטרם
בחק כד אכנהם יולד יחקו ברא עולם חדש חוזן
מתטול הככבים ואין לככבים חלק בוכ אס ה'

לכדו ונתפ כי חלקה עמלו. צלח דוד
יום שק כראשית היה מאור לילה כוס באופן אלהר
שנבא יום הששי לא ידע כחשוכא על מולא שבת
קדש שהולגו אעותיוס מדלש שוחי טוב
ויזיס אשר ח. אדם מיש' בעת מעירתו יהיו נקראים
ויתכבו כמול לבוש ואס מינל בהם תורה ומצות
בן קדו אלון. ואס חמא בהם גרע ומלי ולא יבואו
למעפר וכו זהר הקדש ויחי דפ רכא ודס רכד

ישראל יש על ראשו אס הנה אלהים ועל אה אס אלהים
לכד הוא בהיפוך מוי אלה. וכינו האה קצא
אזות כפ. כיבוד אב ואם אס הם ראשים איכא פאנתא

בין הירושלם והעיר אי הבן חייב לכהן און
פעור ולכל הדברות לצטרו ולקולו נראה דאפי' ווארו
כזהר דוחל אמנו נעשה על אשר ציטרה לאביהצטעף
התנפים אפ סהכוונה להפדו מעוז ולכן חתם ולא זכר
לדל לביתין שיש. ולבאורה ק מלש נכ חקצ אעור
עצמות אביו וקדו לוי וכמפרי הקטן פקח עישט ענ קתא
תוצת בקה דלש עזרה הוא פא כשקאב בחיים דרס לאר
מיתה עה שיהיה לו כפיה כמול שטאה חוקיה
כבוד אב ואם דקיל דאס לחלון כבודס ומול כתב הקדש
אל מ' דך כשס הראבד לכבודו מחול אמרו אפר
ביונו אינו מחול עש
כל הויצר ליש' נעשה ראש כתב מברש אלנאמי קל לכשחול

ראש

ליקוטים כפרות

שקל ככתו ונקנה מהמרחץ וזימן אותך בעל המרחץ שיש
 אליו עד שיכרא וכיבד אותו קרבה ועשה קדומו מוכר
 והנהא ובמשך הזמן יענה יד ק"ס הקדוש וירד מנכסיו
 ונשבר בערכונות עד שהוכרך לשם המרחץ ולמזכרו ולכס
 וקמו הקהל לא חורב ולא ארון במרחץ הקדוש לא במער
 ולא בשומא ולא שור דבר לפי שנקשת למעט חס היה
 צדוקים שאי לו קרבה קו לכך אדם המורעשים בעיניו
 ומועלת ע"ש באונן ואמרו במערך וכה פ' מעות
 לאי קיב למשה איניקוס ורעוהן אלא שנתצל אס וכתב
 כפ' ספירס פי' ק"פ הרפ"י גוכ' משההם לפרע ומענו
 כנל שהיה כפוי מוכר לדור ע"ש אבאק כזה יי
 חלה כהן שתהיה נכבדת בימין החתן כוכתי נציה של
 לפיכך קת כלה אן אחר ז' כרכות אן ראוי שאלה
 תשכ בימין כעלה חסל ולה יי
 כתנות עור בילקו אמרו כנהכונה וק' אן הלבי
 לחוק כנה כהונה שהיא אשה ובפניא ק"ס נהם
 על א"ס זכתיקונים אמרו כתנות עור תפילין והא תיקא
 דמיכל בת שאל לנשה תפילין ומקדמה נכתבו אל
 בתפילין הא בשנין מרמזי י"ב ומן המעשר כפיך ולא
 הושר להם נשי לאכלה וחייך למי' ב' באונן כלפ
 כל ע"ד ע"ש יי
 רוסות ל' כוסות שתקנו כנגד ל' מדות קטנות אשה
 הקנה לנ' א' שהיו להכנס לדרך בשלשאות של
 ברז וינדלו בכבוד ב' אהקל להם הנלות שקוש
 השעבוד לא היה ח"ו פ"ו אנה או שחמר ק"ן אפי'
 נ' שנה להם נקנה נח למכול טבדות י' ל' שתן
 להם שכר על הנלות אפ שהיה נקמאס וצמחיה
 ופ' ק"ה יי

אור

אוח לרבי לשתתף לבינה על פניו שירובין דוקא
 יפשו ואם יעשו יר לנדרו וצדי ולא לתועלת גורו
 ופוסק או דופר בנינים נעשה גם על הלימוד
 חפדים ועל זק ידו כל קדושים
 יתן אה"ה בקוץ ימור קטרו ~~למנוחה~~
 בסתם לבעיה ~~בדעת~~ וסוף
 זקני שו"ת התנו לעלה ומהירו יע יתקן כמחוייבו
 או נרס ק"ש שם לעולם ואחל שו"ת במד והוא לא
 יכח ואם נחייב כח גם זק הט"ס עקב נכרת ולא
 ליהו עיקר חיות קונל ואי אחשר לחיה בלא אכ"ה
 ע"ה ודע מהיר א"י נתאונותו סי' על על עופ
 ע"ה יקל מלך באידיהם דמ"ש נוקר ועיקר העבודה לה
 לה ע"ה וכתבון דחילון לכא ~~והוא~~ וזק
 כח"ס לעשה פנינו והנס דמטיק צ"ל לאורה כל דוקא
 כיצתה דל' ואלך הלשון שבו קע"נור עכ"ל א"י היה
 סע"ה קטורק וחסר כמ"ש הרב נור אה"ה
 נדרעכ"ל ודע"ה עכ"ל לא יאמר והכא דא לתקן עון
 לקר כתבו קל שרודכו להר על חכיו ונתן זכיותו
 לחכיו ולק"ה ע"ה ע"ה וכאלך לעבד העשוקו על
 איזה עון יאמר א"י לא עשית ושיכורה חלית שלם
 עשית אכל אונתו מדברת לקר עליו עשאו וק"ה ח"ה
 מה"ה דלהר מדברת עליו ח"ה

כתבתי לרבי
 וכתבתי לרבי
 וכתבתי לרבי
 וכתבתי לרבי

ליקוטים כפרת אמת לתור

לבנה כחולתה יורה היום אין מן מלנין עד אחר ה' ימים
 לחידוה לבנה ומהם שלא להקין סתיוק למידה
 והפאתן אימכא במשה או בתוך היורה לראש כחילובא לרה
 וכמה מלאכות צרות צהנות שמורה אלן לעשות כשר
 אקלדנה מחקדשא יקרב החינוך פי תנ"י
 לעשות ולהר מלוד מול עונש דע כמאסי תיס כועל
 און כוחים דבה לצטת ולהר שארס מלודר ופנינת
 לעשהם הלכא מאד מלוד יקב קיאר
 אולב ושיעו ארל דקוא סי' אסראל שוכח דקין וקתיון שי
 קוזה דקדק מל' הזורה ויחי דפ דקן טל דהמלאים
 משהם כחילובא אולינס רומאים ל' מינים וכשיאמל
 הם זכאים אוחס קרמיטי ענה קממלים מלאהים למעלה
 ויודעים און המלאכים אישראל נוצחים וזה עיקר להודיע
 מאן נח ולא לקיחת המינים בעל מא אמתה שנים נעלה
 אוחס נאפה דאוח צוות קו אלן הכל מלוי דרשיהו
 לזה ואינו מעלס הוא מאוד מוכיחין אק הקבא אינו
 מעלס לו ענ מלכותיו. זמק דוד
 לומ עשו שמעאל היו הרע על מלה וזו אדרבס קיל
 כער עס שמעאל לומ ועשו כודפ לטקד. אטח
 דודי ורמו לזה פסוק מוקד אדם ילגו לית שמעאל לע
 עשו וזהו מוקד אדם הרע אל אדהר עמי
 אלת מלם מכות הקדש דרקיע שאלו טוכות זורע המכות
 ומלכותיות פיות. אוקר מנב
 מכות גלותיו ית נפלותו אל אדם כמעותו וכדק לנדס
 מן מעשה ומיס וקוא לית מני ואלטב נחמרו כמקרא
 דחפיה דאין קין מל' אה ומיס אעני הטל דהקבה
 נותנו למחונס וזשק הוא הלחם אשר נתקן לנס לאכלה
 ומאחר שקוא ית' נחמו לזה מותר במור המורה לטכות
 מלכו
 כשאין בכל עיר דוד הקבה שולח עמון רגזיח אס--
 נכה ימלנו ולהיר העולה אס יהיו צדיקים--

בטורת

לקוחים של מלך אבות

איכא מכתובת הדבור לא איך אין אב מעיד על בני וועיד
על המעשה **חל** ::

מעשה כענין אין הקב"ה מעשה למעשה כתב הרב משנה
יעקב לאם עבר ושה מעשה עם המעשה וקרא
קידוש וקרב אספקלרא המלכות כתב דלעב העליון מעשה
על המעשה ::

מחזק למה ועושה לו כרבו במחטתו ושיענו מן מלך המלך
אלא מיתהו בעתן כנוס ומנהיגים כי הכהנים מותם
ע"י סכין כדוק ומעשה דקדושה והם נקובים ע"י המזבח -
למעלה חסל ::

מלכות מעם מלכות מליקה למה קרבן קבל על יתבול ולא
יבול כה שיהיה מבורך ס' בחינוך מעם החקירה
הדבש נכתי' אל וכל דבש לא יגידו לעדות לאדם אלא

ידעו אחר המעשה נסבו הנה הנה ויש המעשה נסב
מעם כה אינא איתרפ רחמים בדין ולא מחוק אמה ע"י
רעיון לא יחיו עם אנשים בחינה א' והם יהיו בטעם
והנהגתם אלהי' כבעל תיום הקפידה פורה משום

כעני כעני תיים לא תחרוז בשור ובמנון יתרו איש להם
דאנה גדולה לשכונ עים מי שאינו מניס הרב הנז' ::
מלך בימי אחריו הוא חושבים למלך שהיה אלהי' יתרו

דבש חל ::
מלכה הוא מעשה כל נלות עמנו ונאיה היום סגמי -
מטאן נח למפרע משב האה קל ואפי' לבלו

כי סת כל היום שמי מטאן תיכת מכל כי בער מלכה
מכל יש מעלתם ודין ::
מלכה קבל כל הכתובים שהיו ל' והיו ויתבול ויש יתבול

את עדים ומשה יקח את האה וכל שבת מלכות
למ' ויש שמח משה במעשרת חלקו וכל שבת כפ פח ע"י
מעלות תהי' לאה יתא ו' כרבו הם ב' ויחיו קטענו

כי זק נחל א"י כושנות הנהגת כתר אופנות
ואפי' לבלו כע"ש הרעא כי המלך מלך ה' יתבול
איתל' ועד בית כתקוה וכל כי הנהגת הדורות יתבול

איתנה

אופיות והמלכות לאוהייתא ורבנן תנן לרמיו ה' מלך האמך ד
 ה' יתלון למלם ועד ודוק:
 מכלל הוא גלגל יעקב והחמך הוא גלגל שא ומלמד שפס
 לזה להשתנות להטן שהוא עשיו כה' אפקן על מה שקלן -
 יעקב וזה היה סיבה לערוב להגניב כל יואל במקט -
 לפרקעל עכ' דקאמר להשכיב ערבה לפניו והשתחוה לשכניו
 ואם אישכ' מלך מלך לא מעי' להשכיב לא ילעו שהשיב
 לעשיו ויען שהקבה מדקדק וכו' לכן נחשב ליעקב כאלו השתחוה
 לעשיו ודוק:

מעבר ראשון ראשון לא נאמר זה למסדס ילעוס דהקבה מוקד
 עם קפידו כחוק השעה גם לא נאמר זה אלה בעניות
 שבין אלה למקיס ולא בעפכות שבין אדם למכירו:
 מעוות איוקו מעוות זה הוא על הפורה וכו' לש' אף זה תם
 יטאו זהם כ' שקר עומט אכ' אשח בפיקוקן כלו' איו -
 קובו לכהנה מעוות דהוה כל איהו מעוות זה הוא על
 הערות וכו' יטאו כ' מעוות אינו אלא תם הפורש מן
 התעורר אשח בפיקוקן ואינו מעוות אלא פירש
 ואף יטאו קראוב מעוות ודוק:
 מעוות זה הוא לכהנה מעוות וכו' יטאו כ' מעוות אינו אלא תם הפורש מן
 התעורר אשח בפיקוקן ואינו מעוות אלא פירש
 מעוות זה הוא לכהנה מעוות וכו' יטאו כ' מעוות אינו אלא תם הפורש מן
 התעורר אשח בפיקוקן ואינו מעוות אלא פירש

יחזיק

על פי הדברי הקדמונים אותה

יא

הכדק ב ימים ונללות ודיקש חמלים מתקצב על זה נתן קצבה
ראות למתואל הכדק וכפד שם התפורש על חרכו והוצתהם
למאד נמשעים אלפי רבבות בירע א' עד שרא פ' ככורו אל
אלדד ועמד לפינו ונתחנן לו וקיבל עליו ומסר שמות שהן וללן
ונמן על פיהם בכדק גחל וקזאר ברזל עשתרו במחבאות ים
אוקיטם וזה החרכ גמון עטו בשמית מתואל וזהו מתואל
לשון קרב רבאמת גבוה קתוב עמו . מהרא מנרמיזאל קל כב :
מכובל הרבה כהקיס היו ברזל אלף שנתו כשן ברזל . פנקות
ל יאה ובלאורה ומסותי מלל לאאעק לא ביקש על
פחות מעשרה שברזל המלכל בין ח' ולא נכולו ניש לישב :
ליתיה החיות המליתות ואוכלות משאכ אהב לאוכלים כשהוא

ח . הראש מופ פק דקמא :
מקובש כונתו לשמים עם שוראל אחר מעשה מרגלים אמרו
שאין חיובין במלות וחילל שבת איהר נהו וידעו שחיבי
במלות יתם כתיב דפ קיע טעם המלכש :
משיח כן יתם מלכע אביק בן ירכעס . וזה חלש :
מסתכל כשם מעורר לעצירה אמת הוא . כפינו ינה קל :
אות כון . נפילת אפיס כהק' . מכפ אחר חקרת יח . מהרס
הקאנע פ' קית טעם הטעם וכב האה קל :
נכשתי ח' שאינו מתקדש בעצת חיוונ צנו לא יש להם אלא

עם ה כהקעות . ונהי חנש דפ יח פש : והאה קל אמר
פרוב הדור כלכל שער הד כהקעות זולתן קשהים אשרה
קולא ועם הנהלות אין מדברות אמנו כזוהר לפי לאתבול
מעציל רבה דעפרא יפר מבכ אנשא ולא זקפין האא ולא
מסתכלין ברה לאראל אתנבלן מעפרא קלאל הוו מוללן עב :
ען כתיבא אדיו ל וואל לואס בעת לדתי עד שגול כיון חקיס
הקלפות רבות כיל מה דאתגליא עלעה עינא נישא לכן
כתיב וולק כן ואתן ויקרא שמו מ . קאד קל . ובלקמאמרו
י אבו קראו יתם המתואל קראו נח . ונה נתגלל ביוקם

למקום אחר נמך

וישנה בארץ. וזה הענין יתקן רח. ופירוש פסוק ודוק.
נבאים אמרו כמדומה שחזר טוב עם רחל מנבגה על פני
הנבאים טובים על. ש' על שאין מקיימים חסד
רצת ודוק.

נבאים ודברת על הנבאים אל הנבאים אינו אומר
אלא שהקצה אומר למלאכים תראו מראה זו לנבאי
וזו ודברת למלאכים על הנבאים לקראותם. מהלא מנבא
נשים היתם כפי מה שמתנגד הוא עם הקצה כן אשתו -
מתנהגת שמו וזו מה שאצול זכה עוד לא זכה
כיננו שמוכרת כי כמו שהיא מורד בקונו וזה המודל
שיך אל לא לנבאים ולזה כל בן טוה שאין אשתו נשמעת לו
ראו להתעס עלה כי איהו לא פסד אנפשיה. אמנם אם
אינו בן טוה לך נכע אשתו נשמעת לו מפני שהיא -
יהא ממונו חמל ואי' שזו היתוב אין שלום בעצמי -
מפני חמאית כי האשה היא עבס מעצמיה וזו אין שלום
בעצמי באשתו אמרו והקעם מפני חמאית ודוק.
נשים נ' המלאכים כדנתיב נזכרה והנה שתי נשים נפי'
לדך דקאי למלאכים וזו ותצאן כל הנשים שהם
המלאכים ודוק.

נח נתיב את האלהים התהלך נח פ' כפי' כמאס דוד לאמר
שקראו צדיק דוקל והא לא היה מוכיח בני דורו ואין
נ' צדיק ללא תמים דהיינו עשו כלו מעטגה לא היה מוכיחם
ועטה עהם מתוכחה כחש כעונן וכו'. את האלהים -
התהלך נח שהיה עמו ענוה לשמה. וכל תמים צדיק
ואם שלא היה מוכיחם עד הכאה אלא את האלהים -
התהלך נח לדור ולא היה מנהח בני דורו עכ"ל
נבאת אפיס אם יאמרונה כמנה עשה צדיק מדשה
צ' נותש להכח להלחם עם. יצחק ו' ופיר'

שכל

ואלו הן חזקות כלליות: ה' זונה למפילת כעש-
 אדם שחלו בן זמנות כלבים ו' יאספע שפסע לשפע
 ו' יולמן לו איזה חטא מחזקים אותו בעהו. נזה האה' א':
 נפיון שעשה צדעון חו לא עבר על לא תנפו כי הוא היה-
 מוטק על מצא לו ב' לץ כרוחק וכו' אך הנפיון היה לחוק
 ככה אה' קטע אמה ורכב שיחוק לבס גיכאו למלחמה
 לזות סתקן. סחבטיון הוא נהר נוון ומכחטיון הוא ער
 פ' האזינו. ואלדד הדע אחר אנה סחבטיון מפסיק בין
 קשבעים ובין בני משה ובכ' משה הם לפנים מנהר סבטיון:
 סת בשבת מרעה מפה טרה כיוס סלוקו יוד גכהאל ולקח
 סת והולכו לרקיע לפרטים ולקודע גדולתו של מרעה
 ובכדקים אשר במרוס קורן כסת זה בשבת הע וכשע נה'
 פי' התוס' פ' וילך:
 סכנה בשארס כסכנה חו טוב להזכיר זכיותו. האה' א':
 סוכות זכר לענה כבוד וקוא כנגד יטקכ אטה ולא כונו
 ה' לעשות סוכה כפסח בחלנה כי כן קעגט כבוד
 כאלו יש' זכאתס מוטכס ספסח ממש לאו סמחיל קקין
 והיה נראה בעקר כי כן דרך צע אדם ככסמ סקחמות -
 אבראור טוב לזאת כו בפנה לשב תחת אור ספסח ולשא
 שס ולא היה עכר כי לשס מוכה טושיס לכן ארדפה נכעונו
 בסוכות בתעה כי אשר היו סקין לרוח קזס כעצות קוא זמן
 לאספ הביתה מופט קארפ ועבר כי קוא לשס סוכה. ספסח:
 סוכות זכר לענה כבוד יש לקוד לעגט כבוד הוא מל' -
 רוחות אלמים ולכ הסוכה שקוא לזכר אמאי -
 מוכ' אה' דפנות כהלכות ונ' אפי' עפסח. ונר' לא דענע
 כבוד היו סוכה אולה אחת וכל יש' כחבה אבל עטה -
 שמוכר סוכה לאל א' ובע בית אה קרבה להקל כפנות
 ואמעתי כיש מלרע כעסח זה איה היה מוכער מלד -
 כון שאה שהוכה בשתי דפנות נפרדה דעסו ופי' טוהט
 הדכ צמעהרר אליעזר נחוס אל דעלמחא דמכ כנ' דפנות

וְאִפִּי אֶפְתָּח לְכַתֵּב בְּמִכְתָּב וְיִשְׁמַע לְתַלְמוּדוֹת נֶאֱמַר
 וְאִשְׁמֹעַ בְּרֹאשֵׁי כְתוּב וְאִשְׁמֹעַ כְּתוּב שֶׁהֵבֵל תְּלוּי בְּרֹאשֵׁי גְדוּל
 הַדּוֹר וְאִיבֹה הִיָּה מִלְּבָבָא כִּי קָאֵל אִישׁ תִּסּוּ וְיִסְר וְכֹוּ וְכִשְׁמֵרָה
 מִכֹּבֵד טַב דְּפִטְטָה הִיא אִם לְתַלְמוּדוֹת אֵלֶּכָּה נֶאֱמַר וְאִשְׁמֹעַ יֵשׁ אִם
 לְתַלְמוּדוֹת וְגְדוּל הַדּוֹר מִכֹּבֵד טַב עֲנוּתוֹת דּוֹרוֹ וְנִתְּשַׁבְּחָה עֲנוּתוֹ
 מִכֹּבֵדוֹת וְכֹוּ לְעֲנֵה כְבוֹד יֵשׁ לְחַקוֹר מֵיָמֵי הַקְּדָמָה עֲשֵׂה זְכַר
 לְעֵבֶד כְּבוֹד וְלֹא עֲשֵׂה לְמַעַן וְלִכְאֵר דֵּל מִתְּנִיחוֹת בֵּם
 שְׂנֵחַטוֹ לֵישׁ וְאִתְּלֵא קֵשׁ מִפְּנֵי כְבוֹד הַנְּשִׂאִים וְיִשְׁבֹּת הַמֶּלֶךְ
 וְחַן הַבְּאֵר אֵלֶּךָ זֹכֵר וְאִישְׁמֵר לְךָ דְּמַעַן וְכֹוּר הַקְּדָמָה חֵיִיב
 לְזִנְסֵי מִשְׁאֵל וְעֲנֵה כְבוֹד אֲבֵעֵה יִתְּהִים מִלְּתַמָּא דְּלִיתָהּ
 כְּכֹל עֲבָדָה דְּרַךְ וְלֹוֹה נִכְשָׁמֵינָה לְעֲשׂוֹת זְכַר לְעֵבֶד כְּבוֹדוֹ
 מִתְּסֵם יֵינֵם אִינֵה זֹכֵר לְזַע מִי שְׁעוּבָה מִתְּסֵם יֵינֵם כְּרֵאָשׁ
 כְּזֹכֵר פִּי אֲמֵינֵי דֵּפִי מִלְּמַעַן וְשִׁפְי לֵיהּ אִם מִכְּלֵאכֵי לֵאלוֹ
 קֹוֹל מִפְּעוּלָה דֵּשׁ וְלִישׁ לִיהּ קוֹלָא כְּשִׁלְמָה דֵּלֵתִי וְכֹתֵב סֵ
 קִבְּהִי אֵר פִּי עֵוֹ מִשְׁמֵם נִאֻמֵּם אֲמַתְּגֵל בְּחִמְיָהּ
 סְעוּדָה בֵּל הַפְּטוּד עִם חִבְרֹו אִפִּי פִתּוּ כְּשִׁלְמָה אִפִּי אִישׁ לֵאלוֹ
 מִשְׁעֵר קִפְעוּדוֹת כְּכֹל יוֹם כְּפְעוּדוֹת אֲלֵמָה כְּשִׁעִי
 יִחְזִיק לֹו מִכֹּבֵד מִלְּאֵלֵךְ רֵבָא
 לְאוֹת עֵבֶן עֵבִים מִחֲלָק לֵהֵם לְעֵבִים כֹּאֲלוֹ הַקְּבֵב לְהַקְּבֵב
 וְהֵשׁ אֶת קִרְבֵּי לְחֵמֵי לֵהֵם לְאִישׁ הַעֲבִים אֲדוּכִים
 בְּאֵשׁ רֵמָה אֲבֵהִים פִּי פִינְחָם וְאִפְשֵׁר לִפִּי עוֹד לְאִישׁ אֲנָשִׁים
 אֵל כְּבִיבֵים הֵם אֲנָשִׁים אֵל קִרְבֵּה וְכֵרֵשׁ כְּזוֹרֵה מִלְּאִין
 תְּכִיבֵן דְּלֵבֵי חֲזוֹק
 וְעֲשִׂיר עֲשִׂיר עֲשִׂיר עֲשִׂיר עֲשִׂיר אֵל הֵשׁ הַתְּלוּי נֶאֱמַר מִתְּ
 אֵם כְּשֵׁחַ שֵׁחַ אִינֵה מִחְמַר מִחְמוּבֹו לְכַדְקָה וְאִינֵה
 מִבְּחִס עַל הַעֲבִים כֹּל וְכֹוֹבֵה כְּתִילֵי מִתְּשִׁבָה
 אִינֵה מִכְּרִס עַל הַעֲבִים וְאִין מִחְמַסִּין מִלֵּךְ אִין יִאֲבֵד
 הַטּוֹשֵׁר הַקּוֹל כְּעִין רַע כִּי מִלְּמָה מִחְמוּבֹו וְנִשְׁבַּח עֵינֵי
 שְׁקוֹל מִשׁוֹב כְּמִתְּ
 עֲשִׂיר לֵת יִשְׁפֵל עֲבָה אֶת קוֹסֵי הַמֶּלֶךְ וְאִפְשֵׁר שׁוֹבֵה כְּמִתְּ
 מִתְּשִׁבָה מִלְּשׁ מִלְּשׁ מִלְּשׁ מִלְּשׁ מִלְּשׁ מִלְּשׁ מִלְּשׁ מִלְּשׁ מִלְּשׁ
 אֲשֵׁר הַמֶּלֶךְ כִּי קִנֵּה הַתְּמַעַן נֶאֱמַר מִלְּשׁ כְּמִלְּשׁ כְּכֹל מִלְּשׁוֹךְ

אות עין

ככל המעטך וזש מעמד מעמד אם יש לך קצת מעט
שכל רוח ונקת מאונך לצדקה
עמך עינו זכרון אפי' יש בו מוסרין הם עלנטיס מכל
אדם ית' ית' מכלן
עמי הארץ כמדובר שאינו מנדל פינות ויש להם וקורט
בשכל שטופים אמת והו ומדברך טאוב מורג
כשגבינה למעלה אין הקצה מעטש אלא עד כן אכל
שהשניה למטה הוי ככר של מעלה ונעטש האדם מן ית'
גורעט זל

עונב שבת אמרו כפי' כל קטב כל המעט את השבת פי
הרב מעדים אלשך זל דאם יאמר אדם אני יש לי
עונב לשחוק ולדבר נבלה וכיוצא לעשות מנעשים שאינם
קטנים ויאמר זה עונב שבת אצלי ובעל המעטו שאין
כונתו שיהא יקיה לו שנת רק השבת יקיה לו עונב
והשבת כמנו עכ"ל על דברו ומעשיו קנה ככן אהך שדברו
יהיו עונב לשבת לא כער וכמון לשון קובץ אמרו כר
המעט שבת ולא אמרו כל המתעט מנעם לעיקר שבת
יקיה לו עונב

עונב ר' יהודה הנשיא אומר כל המקבל עלו תענוט עליו
מונעין ממנו תענוט בערב אכוב דלן ל' דא
עמו הארץ הם כל חרב ומנעבים יסוד הטעם מנעמא
לאור מתוכם אפ"ה שבתים מנעמא דאניוס
ואכרין מיתתן היא מקורן ואל זל

עד מיתן יורה כל מי שחטא קיד קדור מעלם ודור האכל
קובה בשבט היו כמעט ונעשו עים דוג האכל ופירשו
דאפ"ה דלןו מעטש ערכות שקד דבר קצוב ז' מלצ
אך מיתתן ערכות מואב כל מי שחטא קובה רכוס
מלצו שלא היה ערכות כיון שלא היה קצוב כהעם
אך מערכות מואב כבד ידעו כל המלכות ובה קצוב ודוק
עוררתי מי שאיני מוסר ספירת העומר אתה בכלל מקומם
ואין לו קלן בתיבה לקדושה מלצת מעט
ר' עקיבא ע"ה היו בו נכונות גמלות עלמות הוא היה
לענין יוספ דאגיק ולזה נק' עקיבא ז' יוספ
ונלח אורות יתקל אע"ה וישכר וקיה מאשמתין וכלח דג

אות

אות פא

אות פא פרעה אורש נחש קין וכן פרעה נחש עס נ
עגז תיבות פרעה מלך מצרים והיה נוצר
להרוג למשה אבוא הכל ודברו עשר מכות ולקח כל תמנו
כנגד האין אלקי כדכתי' ונחשאל. אלא שכתתים וכו' אך על
קמות:

פא פול אס יאלכו לפלל לחין את הקלכה ואיט עושה הוא
מחזיק הקליפות ומעמידן והוא אימא נחור. חסל:
כל המבעל פרה ורביה או גורם לבטל פו או גורם טאור -
מימי לקבל שנאו מקליפת זכוב אבוא אר אל התייס סק:
פדיון כבן חמורת בימינו מימי זקנים אבולו מהקדמונים כי
איש אשר יקיים מצות צדקו בנו הכבוד כדן ויתן ה'
פלעים לבן בצמחה והיו לו לנחה אלא יסדרהבן אום
לכר כשום אומן יהיה בעומ אקולד יחיה וינצל מפני -
חולא קלגס וינדל והיה לאיש:

פורה נחש קמן שמלק עס הכולל ולכן נק' פורס לבטלס
וצמו שמחה קמן כך ימחה זכר שמלך:
פורה נחש שפטים שחטה ופרמס גדול מאד הוא למטן
שמעו מלכ וזה איה מתקפ הנח ואשר אלת -
ידו בקודם כך נעקר מן השלם ומורא יעלה עליהם לגזור
על ישראל. פ' כפ ונקי:
פשתן מלח לבשת כדה פשתן כל שמרובת כלל היא -
במלח ואין אולע לנבוא אום כשופ ואלי חזיק
ולא אום רע. חסל קל:

אות כדה. אבקים נמשלים לדנים כנונים לשופת ראשי
לפניהם פשר כל יקר:
כדה אמן בדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יעשה הרע והינולפי
ישית בהן אכל לפי מודת רחמים והיו אבקים:
כדיק כדלך לנדע אז בת צור קמא וזה אהם עשה עס
ותע לו חמנות. כמלח קס נשמות בלא בלא לעולם
וכטולוס אבולו ולפי כדה:
כשר כמלח עז על השפלה חקר חסד לכתוב שלטורה:
כפורה אשת משה למלך בלבוה וזה אשת לפירות
דחל מלחה שיתנה מורה על ידו כלפידם -

זריזתה וכו' ^{התעלה} בעבור הנבואה לתקן לה בהתירט
 מה על משה שפינש מלונה ודוק. כחח דור ^ל
 אות קופ. קובן שנה צדן להתודות כי היא מכפרת על
^{הרהור הלג אבל על קרן אלמים אין צדן}
 להתודות אלא אומר דכה שצח. ^{מפרישים}
 קרני יאמיים בהמה עקורה שנים י. ש. בעלם א' במורח וא
 במערב ופעם א' לע' שנה נוקקין זה לזה וכשיברא
 הזכר על הנקבה חוזרת הנקבה ראשה ונושכת לזכר
 וקורנת אותו ונקבה נתעצלה ותהיה מטוברת יב שנה
 ועד ז' שנה הולכת על גזליה ותרעה ותאפה מיס וכחלת
 ז' שנה טפלת על צדק ואוב אינה יכולה למיטוד וקקת
 מפלגמה ברחמיו ופגד הכמפיה במעיין ויכאמח עשבים
 קכ"ב לה ותרעה יב חדש ומתהפכת מעל לצד ותרעה
 ולאחר יב חדש נהמה נעקעת ויואלים מלונה זכר ונקבה
 וילך א' למורח וא' למערב ועד ע' שנה לא יופיפועל השעם
 כך מוצאתי ::

קבלה י. ש. למיטוד בשבת והרמז בשבת חוה לה' בהדרת קדש לית
 קבלה וכחול הלכה ט' כמשיח הנאמר בחול הכעולה
 של הארץ רת הלכה גוה האז' זל :: וישלך מלאך ויוציאנו
 ממצרים מלאך רת משה לני אהרן ^{כהן אכל לעמיד}
 בעת דהיא ועמד מיכאל רת משה היה כהן אהרן לני. —
 יחזיק אפילו זל ::

קשית הגעס שקלה קקרה לצור המבול הקשת יוסף מכל
 שאר המולות כמו עליה או פגמן וכו' הטעם הוא שמתבול
 היה כחדש כפלו ארבע קשת פגמשה בו. האז' זל ::
 ארת הש. ראובן י. ש. לחקור דתו הוא בן תמורה העקב אטה
 ממשפט ברמל ויהי כחוקר ונהג הוא לה
 והוא שיהיה קבתו דבן תמורה מיקה אפי' שיתקן נשיו. —
 ואני בעני תיר' רת דהא ראיקה בן תמורה אפי' כי נשיו קיינו
 בפשע ולא בדקן אמנם יעקב אטה לא פשע ועבד כל —
 מצדק ומסר פיתעם לבסל אלא שנתל תפודה הפיתעמם
 ללאה ומלי אית עב למעבר. ואחר זמן נאית שכן כעל
 בוקר הוא דפ קנה עש. ומצאתי בקובץ ישן כי שיתרץ העיקר

הוא

אות הש

הוא קאס שאס האשה תעקר מחשבתה לעיונה ומדבק
בל מאל, מינפיקת על דונה ולא על אמר קולו יבא קדוש
ומקור ועק ואיטע בן תמורה ובהי עחא לאובן ודוד המלך
עה. וכו טורפ דבהו:

לאובן צפ' רכינו אפיהם כתוב שהיה חסיד דרש לוטרת
לאובן פסוק ויהי בשטן ישראל וכו וכו לאובן בשלום
ונטן לו חיות. גם שמעתי שהנאון מהרהלי. דרש הפסוק
לוטרת לאובן וכו לאובן להמזיק לו חיות ואזכר מלאכתי
בתידוש הערשטע:

רכיקה קוצר אברהם אטע לקחה כספ וזב דהיא -
משפחה דכטן ונתיב, מכשון זב יאה אך החל
ולאה הם כבוד דלת וט לבן הונס. יעקב אטע לקחם -
בדלות ועטת. מהוא שפירא זל:

רכיקה המלאכים שבאו לבער את שרה אברהם אטע דע
שם המלאכים כהוא כחוקר ונעלו לו שרכיקה תהי
זיווג יצחק ויהי עי אליעזר וזש נאל הכקרו כן אברהם
הכקרו יכיקה כן שטכא ויקח כן כקרו כן ועוב על כשורת
רכיקה וזכו כן שהיא קמנה ועוב שהיא טובה ויתן אלה
העור נער נתיב אלעזר עס ל כוללם ויהיה לעשור אוחו
כי קפכה לו האכץ ובשאלו כחיוו שלא יקחה אלא אתר -
העקידה כי אל עור הוא אל. עור אחר שזודתן האיל לעקדו
או עור אשה. הנו זל:

רשע כל מעטע שמושה הרשע או התורה שומע אמן זל.
שליט נותן כח בקדושה אלא אדוכה מופת כח -
כקליפה. טה האה זל: כחה דאסייקר קבה בעלמאל
בעובד דכריהיא הכי פלי אבו אתיקר ברשיעייאל
כד טכד עובדא מנא. חזק שמות דפ היא טלית
לאובן סבר רבה דכרת ערוה אפודא וכשנא יעקב לא:
לאפרו לו שתי אחיות כהוא הגהותן ועמה בלה
כרת ערוה ואפודא לכה וזש וישטן יש' הארץ היהיא שהיא
או לזכ יעקב לזכיל אבנו בלב. זענין וישטע יעקב -
בין מעט ויקודב. יעקב יכ וט. פ' צמח עור:
לאובן שמעון ולוי שסורו ייחסייהם ולא טכדו על פולחנס

ואזכר

לקוטים מ' מדבר קדמוס כמדת
 אות קל' פ' אלה קרא שמש ונאורה שעה נזר שור יהיה
 מלך בבגמה אביה בתיה נשר בעופות והיה
 דורש קשעות שור לשון אשורנו שהוא נראה לעולם בעור
 ונרא נאה למלכות שהוא נגול משאר בהמות על כן נזכר
 בטורח בגאונה שור שה ראבים ארה כל הנראה אחת מיד
 יראה נפלת בלבו ומונהו כל מקום שיראה שלכו שם כחלו
 לך בהשגחה ויקיפ כועבו כתיך העפר שנשדה וכל בהמה
 שתכנס שם כתיך העיטול לא תצא עד שיקח חלקו ורש וחלודו
 על הקיפ נשר בעופות לכן הזכירו בטורח קתלם עופות
 עתאיו לשון אשורנו שהוא למנחוק וני שנושר הקיפ
 שלו שא' שתקדש כנשר נעוהיכי והוא מלך בשכות וזהו
 שנוטל באיוב אם על פיך יוציה נשר קת מלך יכינו -
 אל עזר מעקתיוא רפיושו על התורה כ' ::
 אלהר קתזילה לא ידע שמה שנתנה לו אשתו היה מען
 ואלו קדעת ואלו באעב אלא שנכנס בו יכהר אחר -
 אלהר לכל ממה שראה שאשתו אכלה ולא ממה שכפאז
 אעגס לכבא שבת שהיה מויע לאכול מהטן -
 בשבת ככבא רפ יד וטו עש ::
 אלהר כמגניג הכל אכל ערשם פוקי רלא פ' לך ::
 אלהר אול שאחר העקידה היה מתעירא שמה יטאלנגלו
 יסוכן ופי' קרב זרע כרך הש ל' לך שמה יבא
 לו רוח אטו וימכול עוד פוקין וכשו אלא יהיו לו בור פוקין
 שאיוב ימכלם שהוא רוח קרב עין שם ::
 אלהר היה מתעירא שמה יאמרו אלה איוב ויהא חות מין בו
 שטלם כלוליס בו כאיוב רת אברהם יחקיעקרה
 צנו וכשו ויהי ברכה שבו חות מין צוכת שמואל מצ' ::
 אלהר ידע שאשתו טקרה ולא בא עליה יגל שנתבאר
 שיהיה לו זרע ממה ונא עליה ונתעברה וצ' אלה
 ראשונה רדוש שמואל משם מקרם הקאגעל קל והיא
 קדמנה נללאת ומלאתי פתך לדבבו מדנה רכ' האה קל ::
 ג' אשת לוע כל יום לחכס אותה האובם ונא חות פוקי רלא ::

אלהר

אזעב שמו כוונת פיקי. לא פיקי כי כע ועיין כע דכ"א
ופירש אכן יש שעה אחרת לגול דרשאלו המלאכי
אכל חברהם זס נ' למילט היה יע ראשון שפ אז שני ימים
קודם הפסק יצול. ועיין בפ' הקטן באש עוד פ' מקץ ע"ש:
אפיהם טקח ע"ש אציהם נכחוק אציהם שהוא לך לאר כשרים
לשורפ ולהיות אשר וכן. צחק הוואם ע"ג המלכות.
וזכו אפיהם שני אפר. לקט שמואל דפ"ע:
אזקן נטל אלהי ששבר ע"ו וזה. ליתן בא כולל ארון
וקיה כהן אהין ליקוד כולל העוב רב לעשות
העני נהיל למסר עשו למיתה והוא לא עשה כן כלא
חור וסוח לפנו כלא אלהי בנעו ונחור וחור וקבר אהין
יה כהנת חור. ונה האלהי קל ולקודי כיתה ע"ש:
אהרן נתעלה בעל וכטון ע"ו היה קיב מקיאל לבן ותשבי
מפרכס נישל מן הכתא נאחך נתלה בשורא-
הכתן ונתקן ולכן לא נתפלל אהין לכנה לא שיע
שיכעם את ישראל אמה כן. הוכ הילו:
אליהו קל מתחילה היה מלאך וכשעה גזרה הקנה לבחל
העולם אמר אליהו ולשאר קולאכים בעשה אדם
אל אם לפניך טוב לפני לא יש אם טוב בעיניך אתי ארך
ואשמש לפני ויכך אמר ומן ועשה שיאמיע העולם כ
ה' הוא האלהים ולימים מעטעים שבאליהו קב געולם
העלבו ה' אהך לשמי מרום נאל קרבה אתה אפומחמות
על בני תמיד. פ' הפרנס ע"ש:
אחמן כל האומר אחמן תשעים פעמים בכל יום קולאכפוי
.כולנו לבזיק לו כך שאלה אשה א' שפדושה
שאנקה חבנותיה ליקח הלול קי. דיתה הוא יצא וקפיה
בברואא שאינה יכולה שאלו שעה תשעים פעמים אחן הים
ונתעזרה האשה ושאלה זה כדלק בקונעיהם. א"ז מהרב
החפיד מהרר אלעזר נתמן פיאה קל מכתג בלשאלה:
אזוב המשלך אכלו שורש אזוב לא ייקבא פסוס וקלבו
אמר שיקיה תמיד על השולחן. הוכ הילו ואפ"ל
אלן אזוב כולו לעגה כולו כ' מלי שיש בעגה אית
שולט בו פקא כ' עמו:
אזוב

אות צ"ת. ברכה בעמוד השחר אעשה כבוד הכוכבים והאלהים
 מתקיימת הברכה אפי' ברכה לכל אדם. וזה חז"ל:
 ביצה העל ל' פ"ח חסיד נרו אראה בעיניו כחך בבעת תרנגולת
 ביצה קטנה בקליפה ואחר זמן נאית לקרב פ"ח ט"ו
 ש' פ"ח ה' אמוניא מ"ג אשר השמים שקוא ראה בעיניו ביצה
 קטנה בעין גדולה וכתב עוד בשתעמוד התרנגולת מלהעיל
 ביצים בעיל ביצה בתלפון לבג צ"ב. עוד העיד ל' החכם הנז'
 שראה בעיניו תולעת באכזב בטחן ביצה שהיתה אלימה בכל
 הכבים. ועוד ראה ביצה אחת שאכל החז אלה היה מעשקס ואמר
 שמועות בדם שהיית שמתאכל בה ביצה כזו היא פ"ח שאל
 אגש קבית מתוכך מו וקל. ע"כ דעה קמס החסיד נכו':
 בגים ישראל יש להם דין בגים עם הקצה כככול וזה נלמד
 מעומתת הארץ כמ"ג קרב מק"ב אלנ"ד ז"ל. גם מוכח
 על מלך כלום המפרשים ק"ל ודוק:
 ברכות ד"ה תיקון ברכות ל"ב שהיו מתים ק' ככל יוס עמוד
 ותיקון ק' ברכות ונערכה המצפה. תנחומים פ"ק קות:
 בהת בחרתם לשפתים נ"ג בשם פ"ח דפ י"ח ונבנה דהן דפ
 הקמתם להם למאחר שקוא אע"ג וס"ג לבו ב' לא
 כמותם לשפתים וברוקיה קוה עבדא למשום לאמר עסא ש"ר
 ממלאא באלהין לא יחיה משה רחל כמ"ג זכאזר ראה פ'
 העלאת אז ידע שלא מית ב' העמדת שלא ימות א"ל אכטו
 כמיו קטנות נאמר לא פקודי בהת כמותם לשפתים ודוק:
 בהת מלה חתם של מלכד קוה מלנו. ואם פנס בעוקס
 שמת קקדש ויחלכו אע"ג נחש ב' אע"ג נחש צמ"ח אחד
 כ' נ"ג עם יבטל הוא אע"ג. ואפשר שזה ע"ס יוס"כ הכדיק
 שאמר נ"ג נא"ל. ואד"ל שבאה להם שקוא מקול והקשר
 הראש וקטנא הוא מעב קטנה שקין מוליס. וע"פ דרכנו נחא
 דקוונת ע"פ להורות לבס שקוא מקול שיראו ש"ה חתום
 מ' צ"ב שפנה הריאות שרא כדקיס וקדושים וקוטס כדוק
 יאמרן שקוא חס"פ שומר הבהת כ"ב קטנה הרשעים
 שאינם במהם אורו נחש יק"ש.

כרובי של מעלה איך פחותה מאלף זוג פ' ויכא באר מים
 באר מים כר אישכר זי וברוך (פי' יחיד ומלכות) סקין איקה
 אריות נעלה. עד נולד מחוסר בטור כמו כנר וזה כמו באר
 כנר והוא פי' טוב לבן הנולדים לכי רבי אפרים
 אלומות. בנהו ירבינו אשור מנחמיוזא קל
 באנדרע ובעון של טעמו להפלה בימי המן ונעטל
 בימי יין וכל לבו נזרו שתעל להצמון ולפי שקוא בחנה
 היה בהם קיים ובעון להג הנדול מכולם גלות אדום ארון
 וחסור ואין תיקון אלא בטהרה שקוא תיקון להגי ברכת טוב
 עד שנתעורר קמון שנולד דמי בחון לשון קובץ שאלו בר
 שנתעורר קר סיע שקבלו קטורה אם נמלא נפש הנר קוד
 הבא אחר זמן ככ מלא להתעורר וכמאשול דנפשות קנהם
 עמלו כמעמד קר סיע ונמלא שמאלו הימים נפשו עמדה
 ושאת כמעמד הנפלא של קר סיע אלא ראשיתו אשתי
 עד קומן קוד ושפיר אמרו נר שנתעורר
 נהם חקרו המפוצים מאמר לאול שהקנה קנה לע' אהם
 להזר אומה אי מע' לשון וקנו בנורל קיני מצינו
 ותוכו דקל כל האמור כפי' מלך מלך מומר כו וכיון שזה
 יוצא מנשות קדומ וכא לרשות נבה מעלה הקנה יפה
 עשה כה ככ ואליע ומלכות כל משלה ודוק
 כהם קמקדקים במלכות מושך חיבתן אורחיהו למיכ
 לעשות כמאשפתן יתם קודשין דפ ע'
 אמרו במלכותא סופ בשלם שאין מקבלין נהם
 מעמלק אך מדכס החוכם מוכח דכס מעמלק
 משחת לה שהיו נהם ויש לו נאיוק מן קש'
 נהם מאלוהים קס טאים אך לא מישמשאל וקמטס
 הוא כטנה ודמי לתקלא שנוכח מקדושה ולקרי

נהם

נהם דאס גונבת תקויר אכל ושמעאל מפתוח ואינו -
 גונב לכן ליתיה בחורה ודוק ::
 שני גנים ושמעאל אלו אנעושתם וכי נקט הני עוקא -
 אנעושתם היה קטוב שבעשיו ונפשי ונפשי -
 הקדוש נכאן יעקב אלה רחוק לה כי הוזהרה לזה וכעלך
 הפך לבן שמכמה ותעידו ודוק ::
 לרות זה האחרון הנזירה היה אכל שנים כדכפיב נתע -
 שומעיה כל היוס דנה ואי ושתעבדן יתור לא על פוס
 נזירת מלכא הוא אלא על דלא בעיין למאדור לבניה זוכר ::
 אות דלת הנה נזרה כדען רחל ואחך בגם הלנה לבטן למה
 ווספ נזכר כדען רחל ואחך בגם הלך לבטן
 רחל מצדום המזחם לונתן (עוויאל פי ויאל ומאדא סוכ
 המסלת הסאו בשם פה ::
 הנה העלו עכמותה לך בעכמות אשר קבעים וקצורה
 בארצאל אכל עתאי כארכל מ' מנחה בלולה לישאלך
 אמעם מזה חסד לארבעם עין יעקב נהר מלע טאר כל עכין
 הנה יתע חייה בסמנות וכל מה שאינע לה עש ועלע עוד
 בעין משפט מוס נהרפה דדע נשאה ו' אלופים וט עש וכל
 דהעק אדיר ענתן לו ע' שנה שתי תתקל והיל לתות אכל וקע
 נתן לדוד ה' שנים ויעקב אעק כח שנה ווספ הכהן לזנה
 גס ע' ויש לחקור דכבר אדיר נתן לו ע' שנה ואמאי הוצרכו
 ל' אפות למת לו ע' שנה ואם נתגלו היל למות קס שנה והוא
 לא חי אלא ע' ותראו המפרשים דע' שנה של אדיר כשקמא -
 נפגעו ואינם מועילים לעוד ולכן האטת נענו לו ע' אכ
 שדדע לא היה יאכל ולא נעם נעם ושתה נשאל את ע'
 שנה מן הימים וע' שנה נען קילות והשתא אפי שפיר ::
 דהעק אם חי מאק שנה לא נחוב כהתיק (פי מן הימים) כי
 היה מתקן תיקונא דלא ועד צדקת טובי ל' הנהאש ::
 דנ' יש בים שקוהן סיפנה מאקו ולמעלה כדמות אשר
 בתלה ותמכין ולמעלה כדמות דנ' ותקוס למכנה
 כפאשים ותקוהות ומכונות ש בים ומיה עכור איהו
 מתיבתת חול לשורר ולומר כקול נעים עליו תפל חכל
 שיה על אנשי האעו ואיך נכנסת לתובה והורבת ואוכלת

אשרה

לעולם אי לנגב אי לנפש זוהר

הכלים לאהייתא שמוות וזהוהו על מלא רכבן עליהם זוהר
אות ואי יוהי מטיק כעק למעלה דכ כתיב וגי כעל הוא
לכער אך ויהי למוד איכא ככ ואצטא הכי אך
אלו סוהר ויהי מפרסר לכערא אית ביה

ויהי לשון שמה כך אלכו בנמוא וקטעס פאטעכ וזהוהו
שמה וברא חגן כן ווי להי עטל תהו
ידוי עיקר דודוי הוא עויבת קטעא ויעיד יוכר קבל אלא יאוכ
עוד למעלה כעש הרעס כבלטת פאוכה וכוכ אש על
חמא שפעאט לפעך בודוי פה ללו' שהודוי היה מן הפכה
ול חוץ ולא נמנו לאוכ וחורנו למורנו ועו אלו מתענהס
על הידוי כי וידוי כוכ עור וסיף התקערו לקערו על
דודוי עכטו וכעש כוהר עש

ידוי כתבו הבאוכס דעטס הידוי דקל מעודה פקנפיער
כי קקכ כוכש עדותו כביכול ואיט מעד והול מעודה
קנסי ואחק כאו עהס פעור

אות ויץ יוונ עליק אס יגיו כל העוליס ראעים חו אך יהי
כן ימו התלך לבן חנוך שבוא מעטרוון ואליהו שבוא
מגלרון לא מילי ובי חיים וסאכין א' לתת וא' למלכות
ליוני האלעלס יקיים ארס מכות שנה בזונות לעש של

אנתו וכו אכ שהי עקלה ווקנה אינס הולכיס לא יבור
אלא באות תכבה למלאך המעונה זישמורס לעפל היק
לכל אי נעתיקדלו בעס רכיס כל שהי קושכ הארס שהין
הולכיס לא יבור שלא היתה אשתו מתעברת כולם יגיו לוכעס
וכנות ניכר כל אי אכין ואו תאמה כלכך מי ילך לאת
אלה ואני שבה ונלמודה שהיית מושב אלכיס לא יבור
ואלה מיניל ית שמו יש מרור אי שמתגוליס אס טיפות
קדושות שלא באימור כולם נגזרות כהיכלא דמלכא וזהו
כפי קבאו חקיס באלגטי הוקן בתוסו' כי וחפס עלה מתחמתי
ויילן אס מנה אשתו ויסלו בעס לא ישא אחבה דאחר
מתאה הוא אוכה לביות לוכעס משהי אמת ככ
כפ' חסססי' תעו קל

זוהר

ער קואלמען אונטן וואס פירמס רבי'ס זאגן מופע אהיה דע-
 לשמים ומוטן מופע אהיה דע לברות של פעם ארשמיח
 ער ממשוררת לכווא וכווא טרם לדמות קשר סתו קסטו ויהי
 אם לא וטורע כענין ה' מעבדן שפירא ז' ויש לדמות קצת-
 נשאנע אונטן דהיה דע לשמים ודע לברות ודוק:
 חנה היתה גלגול וחכ שראה אמן דחבר בעלה אל יעל ויעל
 בלא כענין האה קל ~~בא אהיה קל~~

חנה נענבה על קרן שני' מוהד אטול ויעל וכל זאת לא
 היו מאמינים שיטלו ער שמוכ דהתק ובלעו אעב
 דהתק שני' עכעו כארץ אערה וכל קרן ותפאס מיד
 האמינה נאמרו כשיעלו אלו בשעהם אפאנו בעלה עתהם
 דבה הוחים של משא:
 חזון טכר ומכיו כן מוכן פגעו מן הווייה נאמרו דתיקונים-
 ומאן לאיקו חזיו טכר דכר ונאיו עבד דכרע פער מן
 כחטתא עש:
 חמאים אל דהקים אם לא נשעו כעלה מנכין מוכי ועגם

לעבד וכן להפך. פי חסידים פי תלמידי
 חרב אשתה קל חרב אשתה עליה אם האמונה ונתנה לכתובה
 ויכתב ליעקב ועשו כהוצרך לבחוס עם נאמרו חכמי
 ככרעו ליעקב דאביל אמת חרב אהיה שוב למאן קרנה
 ובלחם דהעדשים שנתן לו לא היה אלא לקיים בהכל אהיה
 טעם פי תולדות. וכוז יתפגש אבר לקחתי מיד האמונה
 כחרב ונאם שלחם לא היה אלא לקיים התכר גיורא וכוזא
 כוז ראית דפסיקתא אמרת ז' מן האלוס האדום הוה ז' ו
 וכוזים אדומים אאל לו עשיו כ כתבאל לא הב טותן לו ונאם
 ויאל וישת אחר שנתן לו ומאן האכילו והסקה ודוק:
 ספר יצירה נפיתם לאשתה וכתב אלה לאשתה ומסרו ליעקב
 אעב יצחק ליעקב והא ממרו לבטו הגדולים בני לאב
 ויולד שיהיה קטן לא נמסר לו והשבעים היו מתעסקים-
 ולקיים נשרות ועלמים והיו מעיילים עם בנערות ואובלים
 אברען החי מן קרבנים ונמס לא דע שפאן דפי' אברה

עש
 אברהם
 יצחק
 יעקב
 וכו'

דתתקין לכתוב **מסכת ברכות כסע** ::
 דלך ב' ע"א **מסכת ברכות** כל מה שאמרו חז"ל על פניו של
 וכו' פי' תמיד נמי מובנים כלל דפי' **מסכת**
 כל זמן שטובה מאמנו דהיינו כל הלינה אלא שמכילים
 ברכות לטעות סייג לדבר ואמרו עד קטרת וכו' לירב
 ליה הקוא סייג כן פירש עפ"י ע"ל דה ואבא :: ש"ס ופמנא
 דהאי ובא השמש וכו' עיקר יורעא פי' דאין לומר שאף-
 שפירש דהאי ובא השמש בואת שמשו יהיה פירוש ומהר
 יצא יתנו ותולא אלא ודאי דפירוש ומהר עיקר יומה
 דקשתא עתא דומהר לא הוי יתירה משום דאי לא כתיב
 טאס ובא השמש ואמר יאכל הוא דהאי ובא השמש
 היינו תחלת שקיעת החמה וקוא תחלת הכנסת
 ברכות שעתן יש שקות ציוס ממש מילין על צאת
 הכוכבים כמש' המוס' ע"ה ה' למא ביאת אורה ע"ש לך
 כתי' ומקור לו' עיקר יומא דהיינו מלאת הכוכבים
 ואילך אצל אי אמרה' ביאת אורה דהיינו שיאור השמש
 ציוס המ' בהכח דפי' ומהר עיקר נכנה דלך שציוס המ'
 עצמו כהך שיבא קרובותיו נ"כ וכו' עיקר וקל ::
 דלך ב' ע"א **מס' מלאי קחשיב** ר"א אי תחלת משמרו
 צתה' דאעטן דלך **המל'** קשה מה שפילה הי"א זו השתא
 וקמל דמופ משמרה אי נמי וכל לקניה האדם כשיהיה
 ממול נוער וא"כ בהכח נאמר דמופ משמרות
 קחשיב וא"כ מלאי משמרות ליה השתא דוקא מלאי
 קחשיב ר"א אי תחלת משמרות וכו' דאין אי פשר
 לומר דתחלת משמרות קשיב דלך העיא קושיא
 לדוכתה אי קסבר משמרות **המל'** קמל נמשא עד
 ד' שעות אלא ודאי דקמל משמרות נמי איכא
 שבתא ובהכח דמופ משמרה אי הו"ל קשיב סימנא
 שכשיהיה קמל נוער ידע בליב דמופ משמרה
 הו"ל דבתחלת משמרה סימנא לל' ע"ל דהא עפ"ה
 נמי מלאי קחשיב לכו קושיא אקחשיב ה"א אלא סימנא
 דתקופתא דלעיל ה"א ונהך תגע דלך **המל'** ה"א
 משמרות בארעא ומופ משמרות **המל'** קחשיב
 דאלנה תקשי לך האי בהיינתא נוסה דקאמר **המל'**

מלאי

חמ"ד נוער דקא וטוי קא חסד ~~לשון~~ משמרות וכו'.
 סימנא לז אלז ודאי בדכח דמופ ~~לשון~~ חסד וכו'.
 מעקא וזא קמל דאיכא לשמרות נסד באלסד וכו'.
 א"ל ואלז טאהו וכו' למאן דנט בבית אלז הא דלז ~~לשון~~
 איפכא כולגו תמלת משמרות חסיד וכו' למאן ~~לשון~~
 דנט וכו' כון דסטע חסד נוער זיב דל דזה אלז מאס
 צבתולת משמרות אל למאן דחמור נוער זכון דחמון
 אחר עד סא שלש הלל דשיסתק בסופ היום לתולת
 הלל כשישאל אש א' או ב' ידע בודאי שהוא לילה כפי
 לל פי דחמור אבל מופ משמרות חסיד נחא שטר
 מאוס דהא כל דומן ק"ש של אחרת מופ זמנה עד הכז
 הימנה שהוא זמן מועת הרבה ואז אלז ישאל אש או ב'
 ועבר זמנה לכך יתיב סימנא שפיר דכשאל מאס מספרת
 עס בעלה יקום וזקב מיד וזא ימצור וק"ל:
 חס' ליה קשיל דהא אלזא ללמ למימל וכו' חסד שיעורא
 הוא לז הבנתי דבהיס קאן אי שיהיה קדש
 היום וכו' נכנסים חסד שיעורא דהא כהנס נכנסים
 לז חסד זאת סככים כדתי לעיל בבהתא כהנס
 ופי' לדבר זאת הכוכבים וקדש היום היינו בין השמשות
 שקדש היום ממפק ויש לוטל דכוותם עמא מאס קדש
 היום קמט שקדש ודאי בלשונם ספק דהיינו זאת הנוסס
 ולז לאז דלז היינו וק"ל: א"ל באותה שעה לזות
 וכו' ליעדט שאין נכנסין למקדשא וכו' אין לפרש שאמר
 לז מדקאל מופ סגה נכנסים לחורבא דקלמא
 מאס חסד ידעה שאין לזכר ונכנס דלז לזות שאין
 נכנסין לחורבא שמש אלהו קיב לז להתפלל בדכך
 דמנה וז תמונה שמש הכא מה לזותם קלא ודאי סך
 דהק חסד שמש קיב לז להתפלל בדכך זאל במורה
 וזוהי כח השמש אלהו שאל היה לז סמאס אמור
 להתפלל במורה וק"ל: א"ל ולמור שמתפללן צו
 משמש יז לא היה יודע לז זר וקשיל דאז כשאמר
 לו אלהו היל להתפלל בדכך קיב לז להתפלל לז ידעתי
 שקדש כן הוא יא' שזו נסל כוונת ה' שאין קשיר
 שמש כמקווי עז ולכן יעזוב כלומע שחשבה קו
 זאמר לאדם להתפלל בדכך ולזוהי הציבו קלהאמת

כדבוק דיש לחוש להיחזק אצל ואלוהי תקנה צימסלו -
תפלה קצרה ומתקנת שי תפלה תפלה קצרה כדנך מלכתפלו
תפלה ארוכה בשונה קל:

ל' ה' ע"ב רב הולא תקיפוליהוכו מקצים כון דרב גופיה
אמר אס נואה וכו' יפספס במטענות צדוע
זהם יסוהם אל ארבה אך פשאל רבי מאד קצה לישע להו

ולאו לא תמיד אלא הם ייסוהן אל ארבה ומקדשאל גינד
דהכא דתיקפ ויש ממנא סבר דאין זה ייסוה ארבה כמלל
תמנא למנא למטה זהם שמי אפ כי היין בעד דבר

יהי נמצא שאלתי במשאל ועם מלש העם שרבו למנו
לו ללא יהיה שרפה לאהסיה בזק דל אפ הוא לכה
להצטם לפי שמוותם שהבין כוונתם ורבה להצטם לאין

לו אשם בזה דכא נכונ ליה כוליה פתח ור' ע' ודוע
כי מיוותו אל קצה ליידי בעד מדה וכא אפי' חמא -
פדו מטעמו בידך ולא בעיפו אלא טמא פדעי מקבל למעל

עכמו אשק אצל ייסוה ארבה היא מטה רגלית ולקח
כוננית כון שאינה מקבלת לשום חמא ושן וללא למנו
לו דלא יהיב שפאל לארסיה לעין כזה במלינה דהא -

שאלות אס נואה אדם שיסובין ום יפספס וכו' ואס
צדוע זהם ייסוהן אל ארבה והבלינא ונאה צם ארבה
טונג זה אס הוא מקבל לשום חמא פדעי אשק

או טמא כללי וזה ייסוה ארבה והם רבו למנו אשק
הוא חמא פדעי טון עלא ייב אשק אך רה שקאנה
ולא נשקש ואלו שי חש דנא כמיניא גודלי ארנס כא

סיוהן אל ארבה שהק פשפשי כל כמון מטעמי -
וקשפי דרפי ולא כמאט טון אשק חמא איהיה שיך
לכפמל היין למנו וקא ייב יקע אשק איטליין

מנוש הוא כמא וחמא האללוות שאל נתן לה הסים
והיה טון אשק חמא והתנכלו ומתקבל דמיה דבער
כרצא נכונ תוק קשיטו אס כצבך אהס סובן אל

ארבה אשק ושיקו דל כייסידן כופים אלא כמנוש
כללם חמא כמנו שיטעם דה' בקין על חמא פדעי
יעטש כמא קין ככ זהם ייסוה ארבה שאלן על האדם

כללם חמא כד להרכות אכנו לעולם קבא אולאי
איהיה

וזכרון לעבודתו הקדושה ונצחית
 וכלי נשמה ונשמה ונשמה ונשמה
 אין לעבול את האדמה עליו
 אפנים אם לא זכה לעמול בתורה
 שם הבע לזרנות משיבות עם אלדס
 את האדמה ולקנות עמול עם
 נמי קל לזול כפל עלק משפס
 הן ופי דהוה משפס אפיון נעב
 ען הדבקים משפס דמשפס
 לסיפיק משיחה ודקאם
 יולא ה משפס אפיון נעב
 ואגרוה נעב לזכרון אלדס
 אז אין נעב לזכרון אלדס
 הקדמו רזק קלוקס אלדס
 מדבר עם הקדוק כעבש
 ידעל עכמו מדבר אלדס
 הקדמוב ונעבש הקדוק
 וכל ולא אמתון אלדס
 פתח ש בכתוב אלדס
 דה דקאמב אלדס
 ללא אצל כשאר הולוח
 הוא דאפילו שפס
 זאלור לא אמתון אלדס
 יקמ ליה פסענה
 פסנסה נעב
 דנכבות פכ וולדוק
 אל ש ובעסה
 דבלק קיסמאל
 דאיש קל כעבש
 הוא אלדס
 אס דה מהלך כמק
 מותר פסענה
 ולכ פכ שעה
 עבד דה פסענה

29

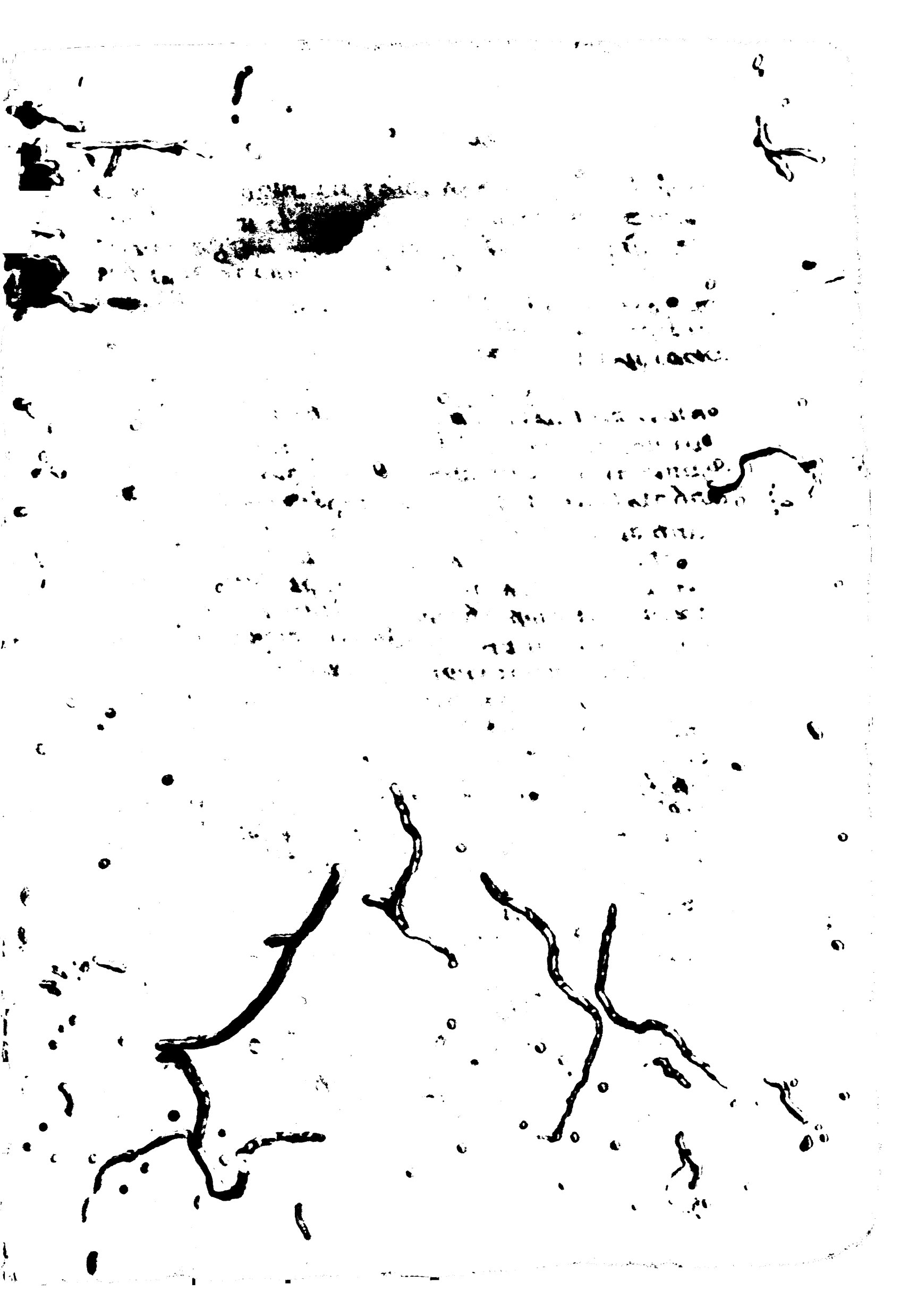
Main body of handwritten text, consisting of approximately 25 lines of dense, cursive script. The text is written in a dark ink on a light background and is mostly illegible due to the high contrast and blurring of the scan.

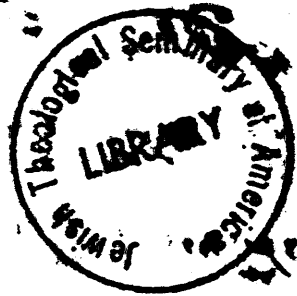
וְעַתָּה לֹא־דוֹקָא בְּעַיְנֵי מַלְאָכָא דִּלְתַתְּמֵיבְרָא דְלִי תַּמְגְּבֵר לַחֲדָת נְחֻמָּתִים
 עַל מַעֲבָדֵי מַלְאָכָא דְלִי אֲתֵּה בְּשֵׁם דְּמִזְו וְלַעֲלֵם דְּלִי כֹּחַ כִּתְחֵא
 קִימֵי אֲךְ קִשְׁבָּה וְהָאֲךְ עֲתִי וְיִתְרֵי אֲךְ לִי בִּישׁוּאָל וְכִתְיִי וְסִרְהָ אֲפִי
 בְּכַסּ וּמִלְּחָא מִדְּמַלְאָכָא וְכִי נִשְׁלַח מַעֲשֵׂינֵנו כְּלֵמָּה קִדְּיִי וְאֲךְ הֵשׁ
 לְרַחֲמֵי דְמַלְאָכָא דְכִתְיִי וְיִתְרֵי אֲךְ לִי לִי אֲךְ סִרְהָ הֵוֹא אֲכַעֲבֵם אֲךְ לִי
 אֲתֵּוֹאֲרֵי חֲבֵלֵי שֵׁמֶשׁ אֲכִי וְיִתְרֵי אֲךְ לִי וְקִרְבִּי הֵם אֲכַעֲבֵם עַל־שֵׁמֶשׁ
 וְלֵאֲדָה אֲךְ קִשְׁבָּה הֵוֹא כִתְיִי עֲקֵב קִרְבִּי הֵוֹא מַלְאָכָא כְּלֵמָּה וְכִתְיִי
 וְכִתְיִי דְכִתְיִי קִשְׁבָּה הֵוֹא אֲכַעֲבֵם לִי וְיִתְרֵי אֲךְ לִי וְיִתְרֵי אֲךְ לִי
 הֵוֹא מַלְאָכָא אֲכִי מִלְּחָא דְכִי קִשְׁבָּה לִי וְיִתְרֵי אֲךְ לִי וְיִתְרֵי אֲךְ לִי
 אֲכִי אֲכִינֵנו כְּכֹחַ לְשׁוֹם כְּשֵׁם וְכִי אֲכִינֵנו יִתְרֵי אֲכִינֵנו וְיִתְרֵי אֲכִינֵנו
 כְּשֵׁם אֲכִינֵנו כְּכֹחַ לְשׁוֹם וְכִי אֲכִינֵנו לְפִי וְכִי אֲכִינֵנו לְפִי
 קִרְבִּי הֵוֹא הֵוֹא כְּכֹחַ לְשׁוֹם וְכִי אֲכִינֵנו לְפִי וְכִי אֲכִינֵנו לְפִי
 בְּכַסּ מַלְאָכָא כְּכֹחַ לְשׁוֹם וְכִי אֲכִינֵנו לְפִי וְכִי אֲכִינֵנו לְפִי
 עַל־דְּכַעֲבֵם וְעַל־דְּכַעֲבֵם כְּכֹחַ לְשׁוֹם וְכִי אֲכִינֵנו לְפִי וְכִי אֲכִינֵנו לְפִי
 הֵוֹא הֵוֹא כְּכֹחַ לְשׁוֹם וְכִי אֲכִינֵנו לְפִי וְכִי אֲכִינֵנו לְפִי
 שְׂמִיךְ אֲכִינֵנו כְּכֹחַ לְשׁוֹם וְכִי אֲכִינֵנו לְפִי וְכִי אֲכִינֵנו לְפִי
 זְעֵם מַשְׁמַע אֲכִינֵנו כְּכֹחַ לְשׁוֹם וְכִי אֲכִינֵנו לְפִי וְכִי אֲכִינֵנו לְפִי
 אֲכִינֵנו הֵוֹא אֲכִינֵנו וְכִי אֲכִינֵנו לְפִי וְכִי אֲכִינֵנו לְפִי
 הֵוֹא דְלֵא כִתְיִי זְעֵם כְּכֹחַ לְשׁוֹם וְכִי אֲכִינֵנו לְפִי וְכִי אֲכִינֵנו לְפִי
 אֲכִינֵנו כְּכֹחַ לְשׁוֹם וְכִי אֲכִינֵנו לְפִי וְכִי אֲכִינֵנו לְפִי
 עַשִׂיתִי כְּכֹחַ לְשׁוֹם וְכִי אֲכִינֵנו לְפִי וְכִי אֲכִינֵנו לְפִי
 וְכִי אֲכִינֵנו לְפִי וְכִי אֲכִינֵנו לְפִי וְכִי אֲכִינֵנו לְפִי
 מַלְאָכָא מַלְאָכָא וְכִי אֲכִינֵנו לְפִי וְכִי אֲכִינֵנו לְפִי
 אֲכִינֵנו יוֹמֵר מַלְאָכָא וְכִי אֲכִינֵנו לְפִי וְכִי אֲכִינֵנו לְפִי
 יִתְרֵי אֲכִינֵנו כְּכֹחַ לְשׁוֹם וְכִי אֲכִינֵנו לְפִי וְכִי אֲכִינֵנו לְפִי
 הֵוֹא מַלְאָכָא מַלְאָכָא מַלְאָכָא וְכִי אֲכִינֵנו לְפִי וְכִי אֲכִינֵנו לְפִי
 אֲכִינֵנו עוֹבֵד וְכִי אֲכִינֵנו לְפִי וְכִי אֲכִינֵנו לְפִי
 מַלְאָכָא מַלְאָכָא וְכִי אֲכִינֵנו לְפִי וְכִי אֲכִינֵנו לְפִי
 לֹא יוֹמֵר מַלְאָכָא וְכִי אֲכִינֵנו לְפִי וְכִי אֲכִינֵנו לְפִי
 הֵוֹא לֹא יוֹמֵר מַלְאָכָא וְכִי אֲכִינֵנו לְפִי וְכִי אֲכִינֵנו לְפִי
 מַלְאָכָא מַלְאָכָא וְכִי אֲכִינֵנו לְפִי וְכִי אֲכִינֵנו לְפִי
 מַלְאָכָא מַלְאָכָא וְכִי אֲכִינֵנו לְפִי וְכִי אֲכִינֵנו לְפִי
 עוֹבֵד מַלְאָכָא מַלְאָכָא וְכִי אֲכִינֵנו לְפִי וְכִי אֲכִינֵנו לְפִי

מִתְרַחֵם

מס' ברכות כמ"ד

לך דוד במלכותך גוג דהיינו אחייה ותיכף דאלו קתם
 כתי' למען רצונו כמלך אלתא דין ליה צפיה ולא
 הקשיב ליה צפיה ענין הקשה קרב קל צע דכיון לה סגור
 שלא נקשה תד בתוך ביתו וטא אכ' לקמן לא מורה עכמו
 למה נמלכה פ' אכשלוס לפי בוג שאס יאמר לך אדם שלם
 יש עבד וכו' בלאך ליתא דלפי נמלכה לומר שאקול זה
 כזה וכן מלכאמי פילקום וזל אה בש' ד' קייא למען נמלכה
 פ' אכשלוס לפי בוג לומר שקף בן ראע אכ' יותר
 מלמלכות בוג ונראה ער' וכתב מל דמלכה למען נמלכה
 אינו זל מה תועלת כפי' רצו אלא הכי פירושא שמתעס
 כנגד הקצה למען רצו בים ואותה מחשב ואיך מתעב
 מקום וכן אמרו פילקום אלו דו אמר לחצירו למען אית
 טובה כך היה טעם והצדקים אומרים לקצה למען אית
 עושה כד ואינם נעבדים ולכן אית' תר' ליה מליטות
 למינהו קויה שקשה בן ראע וכו' אכל ה' דכיש למען
 רצו פירושו מה תועלת יש להם אכ' איתנה לן מליכוד
 דאכ' בלא מליכוד נתי' אלא ו נראש וט בסופ דרבינן
 לה דמלכת' הכא למען רצו שפירושו מה תועלת
 והתם כתי' מה מה נכו זה הא ודאי שקשה תר' וכו' ולכן
 ר' יוחנן אצל למעמיה ודור הייסווינות לדורא אחרת
 לוי אס יאמר לך אדם כלום ישעכד נכו וקל ומה נשאל
 יש צאופן אחר עשי' מל' גו סתם בלא דנקים על אכ' אכל
 ש' מאמור לדוד קויה מל' גו סתם בלא דנקים על אכ' אכל
 קשאל דכ' מאכ' לו מאמור לדוד בצדקו סאפי אלו
 במענה קויה מל' דשאול ל' ביה קוק דל ענתם שפי' ד
 קאמור מאמור סאוס שצרי בצדקה והכילו הקצה עו
 דמענה אכל כאל' ה'ך יש דקא' ע' עבחו סאפי
 אכשלוס סתם וה' הח' ה' נל עכ' קויה מל' ומה
 דה' ה'ק' ומענה על אה צדקה קויה מל' ומה
 כיון דסתם בר' מוחס על אה ועוז ערוס במענה
 אלוכה אכל הוא מל' ביד דוד וקע' ליה ה'ת' דכפ
 ולכ' ד' שמוע היה מוסר דוד שא' ד' ל' וכו' אלא
 שמוע בידו ולכ' לך התם הנה מל' ועד דה' יס
 לא כתי' מוסר אלא למלכא וכו' וה' ל' אלא וכו'
 ח' ק' ל' דקא' ח' ה' הוא מ' אלא ח' ח' וכו'
 כתי' ח' וכו' ומה ש' אס יאמר לך

3

לפי דברי קדמוני . זכר ליום נשק לקדמו .
לכבוד לשר ארץ זכר ליום נשק לקדמו .

סדר ברכות עשרה ~~במקום~~ לוקח המברך כוס אבל יין
 ומברך שש ברכות ~~בפירוש~~ ואחריה
 ימאד ~~הברכה~~ אע"פ שיש ברכות בפרט הם שבעה
 וזה ~~הכלל~~ שבעה חופות ששמה הקב"ה לאלק"ל כגון שרן
 וזה כלבו' וכמ' חמה חמה כתב שם כנגד שבעת ימי
 ימי אית שבעה בהם השמש כי פרכת היינו הוא שרר
 פרכת השמש התחיתן שש שבעה אלא לפי' שש' לא תב'

ככאן לשבת יצא ולכן הם נכ' ימי החופה" וזה סדרן
 כמון אתה יי' אלהי' שהכל כראי' שהכל כראי' נבדלו
 כתב רש"י ז"ל
 וברכה זו עתה
 לאמית השם
 השמים שם עמוד
 חמד לבקד המקום
 זכר חמדה שנה
 שם אלהי' ששמה
 על שושבין ונתעסק
 כל ומשעת אשירה
 היא מאיה גבר
 ברכה זו אלא מביין
 שיש שם ברכה שש
 יקום ויקנו למדה
 שש שאלו יש שם קת
 והנחה ז"ל פגא כי
 ברכה זו עתה כלי
 לביכור פרכת היינו
 שהיא שרר יציר
 השנה

לכוונתו
 כמון אתה יי' אלהינו מן
 השם ואלו האדם
 כמון אתה יי' אלהי' אשר יצר
 את האדם פגמו באלים
 דמות תבניתו והתקין לו מחנה
 כגון עזר עלי' עלי' באי' ואלו
 האלים
 שאף תגיש ותנל עקרה
 בקיבוץ כנה לתוכה
 בשמחה באי' משמח ציון
 בבנה
 שאח תשמח פישם אהובים
 בשמחה יציר כגון
 ששן חקדם באי' משמח
 חתן וכלה
 כדור

ודכיל ודכיל
 של מקום של
 דכורא גרע
 ע"י בגיונתו שנת
 כל הנקרא בשם
 ולבבול וכל כנגד
 אהבב גרע נבקרו
 יצתו כנגד יוצר
 האדם אף שגיו
 כנגד אשר יצר
 את האדם ולפי שהיא
 מעבד יצר וכולה

כבודך אתה יי אמה אשר
 שאון ואמחה חתן וכלה
 עלה דינה דינה אהבה ואחיה
 שלום וריעות מהרה יי אלהינו
 ישמש פגעי יקולה ובחוצות
 ידואנים קול שאון וקול שמחה
 קול חתן וקול כלה קול
 מזהלות מתנים לחופות
 ונעשים מאשתה נענית
 באי משמח חתן עש הפלה

הולאה אחת לא חתמנו כה כבודך כמו ברכת הפירוש
 וברכת המצוות ובן יוצר האדם שתקנה כנגד יצרה ואמונה
 של אהרן על שלא פעלה ממנו קלע ואינה מסדר בדבות
 הזיווג שהרי שגין באותה יצרה לא נבראת הקפה היציר
 נ"כ אינה חותמת כבודך ואח"כ מתחילין סדר הברכות
 שתקנו ד"ל על שם הזיווג והם מאשר יצר את האדם
 וא"כ שבריה"ק זו מתחלת לגבר בטובים אשר יצר את
 האדם כגלמו מלכר על הזכר והתקין לו ממנו כעין שזכר
 מלכר על הנקבה ר"ל או שכתוב ניקח אחת מיצעותי וכו' ולבן
 כדכה זו שיתחת כבודך ואינה נקראת מחובה לחברותה
 לפי שמחנה חתמיל לגבר כענין הזיווג שהוא שיקר ברפת
 אלו יוצר האדם כנגד יצירת אהרן על שלא פעלה ממנו
 קלע כגלעל אשר יצר את האדם כנגד יצור
 אדם ומה שאף יצרת
 שנתורה יצרת חוב גברי כאלהה ממנו קלע בשאלות

כחית

כד אית חמה ארתה קודם עין יוכס קרבן חמה טהרה
 חמה זל ס' ד' פירש עין אית כד קבא אט יא חמה נח
 יא יא האלם חמה שגורט אטא מיט יצנת היו אלה
 אברא מן האלה וכל האים ממנו פנים ורבים דרר
 טנת כשאר בעל חיים וכאנהט לאברהם אינו מוגד עש
 ארה וכשאירר האית המעבה הרי בגיה חרשה נלבן
 בתמה יתקנו עב האדם דהיינו אלהיה ואחכ אשר יצר את
 האלם דהיינו אברהם שנק' האלם הגדול בעשקים בעלמ' כ
 השמי באהיות נקרא אהיא גלמיו ית' ואם לאו נמא
 כדקמות נדמו עבד זל" כאלמוי כדכתי' נשמה אלה
 כאלמוי וכת' כי דכנס אלקים עשה את האלם זל על צדית
 השמי אטאנת ~~כדכתי'~~ מכבוד הכורא ית' נוספ' עור
 ופרש ככנס דמות תבעתי אב אל האלם זל דמוות
 תבעתי אהוא צונת גופא יצר אורתי כאלמוי אהוא צורתי
 הנשם ונתקן ע ממנו חנופה מאלטותיו כדכתי' ויקר
 אחת מאלטותיו כדכתי' עור כדכתי' לא טוב היות האלם
 לבני אטמה ע עור כעצו וכת' יוכן ה' אלקים את האלם וכו'
 נאמה פ' להיות אשר ורש ית אטאיה כדכתי' קצה ממשע
 יתקן ממשע כה ג' כה קולד " ע' ע' כדכתי' הנהג לצורות
 שני אגים לתקיים מן האלם וחותמין יוצר האלם מעין פתחה
 יכל הבביות צדיק ע בחת מתן מעין יתחית " א' א' תפ' א'
 וכו' כדכתי' זו נתקנה כדכתי' אמות ידעלים השתדק
 אטאנה נחוג חתן וכת' כמו אטא' ומש' חתן של כלה
 א' א' ע' א' חתן חתן אטא' להעלות כדכתי' ידעלים על
 ראש אמותינו כמו אטא' וכת' לשון לחי אם לא אטלה
 את ידעלים על ראש אמותי וכת' הקדמו כדכתי' זו קודם
 כדכתי' חתונה ולפ' אהיא כדכתי' קמוכה נחברתה
 אינ'

אינה פותחת בגבור וכן כרבת שמה השמה " ותגד
 עקרה " יחלום שער הקדש כרבת' רע שקרה בק' בן
 בנה לרכבה " המאוס והנלה יהיה לה ששאל ינו מ
 מקובלים ברכה ונקראו בנה כרבת' רע שקרה וכו' כ
 רבים בני אומה " וחזתנין מאמח ציון כחני מנין ט
 פתיחה " שחן תאמח וכו' כרבה זו היא מנין וכלה שם
 ישיע ^{זה את זה} ארכים ואנו מתפללים נשית ששחח כ
 כמו ששחח ארז' יצבו ששחחו חנה והראבו הטוב
 הכפין מ חנה חקדם כמו שא יעש ה אנשים בן כשדן
 חקדם ויש שם את האדם אשר יצ' (ונב' בגד' יחך פ'
 ויא' פירס לרכבה זו היא של האשכנז שבאו לשחח
 החתן וכלה ומחזקים אותם של הוואה ונותנם להם
 תפורה איש כמתנת ידו ובאים לשחוח עליהם ועל בן
 אחר שברכהו לחתן וכלה כברכת אשר יצ' את האדם
 שנה חוזרים לבדן גם האשכנז שנים פישם וארכים
 עליהם ואחרים שחח השחח העשם ארכים כדרך שרס
 שחחו כך יזכו הם לשחחה זו כשחחך יצ'ך חנה חקדם
 כללתי כדרך מה ששחחת נארז' כחש חזק רעפה לו רש'ן
 ששכין לארז' גם אלו שנה גדחו לזונם ועשו אשכנזים
 ושחחו לחתן וכלה גם אתה השחחם שחחו חלתיך א
 ששחחת יצ'ך חנה וששית מו אשכין עבד' וזו יצ'ך
 מאמח חתן וכלה יעשן פתיחה וברכה האחרונה חתנין
 מאמח חתן עם חנה לפ' ששחחת ברכה שש זו אינה
 נגל שחחת חתונה אלא חלה היא שאנו מתפללים שיהיו
 שחחים ככלמה כל ימיהם לבדן אנו חותנין מאמח חתן
 וכלה ששחח סשית את שנים כפי שוק לחונות וכל עוב
 אכל ברכה האחרונה אנו אוחים שבחות לשית שברכאן
 חתנות דבוק איש באשה ע' שחחה וקודם על בן ישיע

קד

מאמח חתן עם רבנה אבוא לשין אמתת חס באשר אשר
בבא שאין וכו' בדכה זו פותחת בבנין אשת אביו
מכה נחבדתה חפצו שמכבדיה אתה חפצו נראה מיום
לאהרן ואתך כי לבא לפני חדשות ולפוך הוא משנן כול
שאר נבכות אשר ברא אמן ואמחה חפצו אכל כרית
לכרית כי באהכל ברא עבודתם למז אלא יעשה ז
אלה נשים המין לבביות זקו מאר ברא אמן ואמחה
זקו יבנה אבול דגית דאמחת הנבא כה אתה
מיתת נקב חרול כי הוהן סותם מקום הנבא וז
חזר מנסקת נבנה עבד חתן וכלה כנגד יצית
אדם יתה כי ענה יתה רבנה כנגד חט שקרה איה ויבא
וזה הוא תעשי אעם וישת כנגד שמה נאמח לישם
איה בים והוא על הכסוי נמן אחי והש מדבר נא אלה
דך כי נבית אחים וישם שם חזוונם אתפלג באמחך
יבאנם יחנה ה' אלהים אלה כעני יורה וכחוקר יבאנם
כך היא הנדמא בגל הקרס אכל הנחכה גורם מעג
יורה ומחזות יבאנם חמם וכתב דימכא זל אזו היכא
הנדמא הנבונה יתך כי באחומר בעלי יורה בבית
חיל יעלה הקול אבוא חן אכל באבוא או ישמש מעשי
יורה חמם על כל פנים קול באמחה חפצים עקל וכבוד
אקט מ' קב מצאתי הנדמא ישמנה בעלי יורה וקיא ב'
יתך נבונה וחותמין מאמח חתן שכלה משנן פתיחה
והוא אבנו לשיט אכירא אמן ואמחה כדבק איה ואשה
ולבן חותמין מאמח חתן שכלה אבוא נאמן אמחרת
איה ואשה ודע חפצו דנים נדמא מאמח חתן עקל
דכלה ומלמח אכל כעני וכו' וכו' וכו' חתן עקל
מאמח חתן שכלה וכו' וכו' וכו' חתן עקל
תם ונאם באור אנה נבנת
אנה

0 4267